

**Suhači trdijo v kongresu,
da je prohibicija pri-
nesla dobre čase**

Washington, 6. marca. Včeraj se je začelo zasliševanje pristašev prohibicije pred kongresnim odborom. Ker Henry Ford in Thomas Edison nista mogla osebno priti k zaslišanju, sta poslala brzojavke, v katerih trdita o blagoslovih prohibicije. Poleg tega se je pa zbralo kakih 100 upljivih suhačev pred odborom k pričevanju. Prvi je pričal Samuel Crother, pisatelj iz Long Islanda, ki je hvalil prohibicijo radi ekonomskih dobrot, ki jih je prinesla. Izjavil se je, da uživa dežela mnogo več blagostanja v času prohibicije, kot ga je uživala kdaj prej. Edward Keating, bivši kongresman iz države Colorado in sedanji urednik časopisa "Labor," je ostro napadal zagovornike prohibicije, katerim je očital podkupljivost, imenoval jih izdajalce in sramotilce postav. Nadaljna priča, dr. Daniel Polling, eden voditeljev prohibicijskega gibanja v državi New York, je označil trditve mokrih, da danes mladina vedno bolj pije, kot sramotno laž. Rekel je, da mogoče izmed 500 mladih ljudi eden pije, dočim se ostali ogrevajo za prohibicijo. Na vprašanje mokrih članov kongresnega odbora, če suhači priznajo, da danes vlada velika brezposelnost, so morali suhi priznati, da je to deloma resnica.

**Policist Burns se nahaja
v zadregi**

Policijski saržent Burns iz 4. predmestja je bil te dni poklican pred policijskega načelnika, da razloži, zakaj so mu baje razni butlegerji v Chicagi priredili pretekli torken banket. Saržent Burns se je namreč pretekli torken poročil v Chicagi, in znani prodajalec piva, John Oberta, ga je ob tej priliki povabil na banket v Hotelu Drake. Kakih 200 gostov je bilo navzočih. In dotični Oberta, ki je saržentu priredil banket, je pa bil v sredo zvečer v Chicagi ubit od ganežev. Saržent Burns, ki je v naselbini dobro znan, zanika, da bi se njemu v počast priredil banket. Po poroki v cerkvi je sicer šel v hotel, toda je imel privatno kosilo. Policijski načelnik se nadalje preiskuje.

**Stric Sam bo razdelil dra-
goceno pijačo**

"Old Scotch," Martini Cocktail, Hennessy Brandy, najfinejša sauterne, sherry, port in mala-ga vina, pristen rum, slivovka, brinjevec, skratka, naj finejša pijača, ki jo morete dobiti na svetu, se bo te dni razdelila med ljudi. Da, prav tu v Clevelandu, in stric Sam je tisti dobrotnik, ki bo v teh časih prohibicije delil opojno pijačo. Kdor misli, da je lastnik te pijače, jo lahko dobi, ako se oglasi na zvezni sod-niji, toda pri tem bo moral od-govarjati na gotova vprašanja, katerih odgovori pošljejo lastni-ka pijače za več mesecev v za-pore. Kdor se zgleda, mora zvez-nega pravdnika prepričati, da je dobil pijačo s permitom, da ni nameraval kršiti prohibicijs-ke postavbe, in predvsem, odkod je dobil pijačo. Omenjena pija-ča je bila zaplenjena v New Yorku, namenjena v Cleveland, in ker se lastnik pijače ni ogla-sil, Stric Sam ne ve, kaj bi sedaj naredil.

**Stenografinja državnega
tajnika Stimsona ubi-
ta v Londonu**

London, 6. marca. Mrs. Pearl Demaret, privatna tajni-ka in stenografinja ameriškega državnega tajnika Stimsona, ki se mudi na razoroževalni kon-ferenci v Londonu, je danes umrla v St. George's bolnišnici na posledicah padca, ko je pad-la iz šestega nadstropja v ho-telu, kjer je bivala. Mrs. De-maret je pravkar se čudila šop-ku cvetlic, katerega ji je posla-la Mrs. Stimson na predvečer, ko se je hotela stenografinja vrniti v Zedinjene države. Sta-novala je v hotelu zaeno z Mrs. Hurley Fisk. Mrs. Fisk se je nahajala v kopalnici, ko se je nesreča pripetila. Mrs. Dema-ret je slonela pri odprtem oknu in se čudila cvetlicam, ko ji je spodrsnilo in je padla iz šeste-ga nadstropja na cesto. Prepe-ljali so jo takoj v bolnico, kjer je pa kmalu umrla. Drugi dan bi imela se vrniti v Zedinjene države.

**Senator Fess hvali pred-
sednika Hooverja**

Washington, 5. marca. Sena-tor Simeon D. Fess je včeraj, ob obletnici, ko je predsednik Hoo-ver nastopil prvič kot predse-dnik Zedinjenih držav, povelje-val uspehe Hooverja v prvem letu njegovega predsedništva. Skoro eno leto so napadali Hoo-verja v senatu in deloma tudi v poslanski zbornici radi njegove brezbriznosti, ki je povzročila brezposelnost v Ameriki. Sena-tor Fess je pa izjavil včeraj v senatni zbornici, da bi se kriza še veliko bolj čutila, ako ne bi bil Hoover predsednik. Hoover je takorekoč odvrnil paniko v Zed. državah. Senator Fess je govoril eno uro in pol o zaslu-gah, ki si jih je pridobil Hoover v prvem letu svojega uradova-nja. Well, mi nismo bili v Wash-ingtonu, torej ne vemo ničesar o teh zaslugah.

**V suhi državi je mnogo
kršilcev prohibicije**

Little Rock, Arkansas, 5. mar-ca. Velika zvezna porota v tem mestu je danes obtožila 177 oseb radi kršitve te ali one postavbe. Vsi se bodo morali zagovarjati na zvezni sodnji. Med obtože-nimi jih je 128, ki so kršili pro-hibicijo. In država Arkansas je bila suha že zadnjih 62 let.

**Nemški admiral Tirpitz
umrl**

Berlin, 6. marca. Admiral Alfred von Tirpitz, ki je bil prvi poveljnik nemškega vojnega brodovlja tekom svetovne vojne, je umrl. Von Tirpitz je bil zla-sti znan po neznosnem načinu submarinskega boja, katerega je on zagovarjal in upeljal.

**Coolidge je postal indi-
janski glavar**

Coolidge Dam, Ariz., 6. mar-ca. Bivši predsednik Coolidge je danes izročil prometu veliki jez, ki nosi njegovo ime, in s pomočjo katerega bo mogoče pridobiti milijone akrov zemlje za poljedelstvo. Ob tej priliki je nastopil tudi indijanski rod Pimov in Apačev, skozi katerih zemljo se bo voda pretakala. Pimi kot Apači so Coolidge eno-glasno izvolili za svojega gla-varja. Pimi so dali Coolidgu ime "Prinašalec Vode," dočim so Apači bivšega predsednika prekrstili na "Belega Očeta."

Kjer je dosti grmenja in bliska, je malo dežja

**Zvezni pravdnik zahteva
odpust dveh zveznih
suhaških agentov**

Zvezni pravdnik v Clevelandu Wilfred J. Mahon je priporočil, da se odpustita iz službe dva zvezna prohibicijska agenta, C. C. Koestle in J. W. Hammond. Oba je očital veliko zane-marjanje službe in veliko stu-pidnost pri izvrševanju njih službe. Oba omenjena agenta sta bila poklicana na sodnijo, da pričata v slučaju Steve Martina, ki je bil obtožen kršenja prohibicije. Pred sodnijo sta pa oba priznala, da Steve Martin ni dotični človek, ki jima je 23. avgusta lanskega leta prodal žganje. Nadalje se je dognalo, da je agent Koestle že 29. novembra lanskega leta znal, da je Martin bil po nedolžnem are-tiran, kljub temu pa je Koestle pričal pred komisarjem, da je kupil od Martina opojno pijačo. Ko se je pa te dni vršila obrav-na proti Martinu, sta oba agenta zanikala, da bi bil Mar-tin pravi mož. Seveda se je zvezni pravdnik silno raztogotil, nakar je takoj predlagal sodniji, da se Martin izpusti, čemur je sodnik tudi ugodil. Oba omenjena zvezna agenta bosta odpuščena iz službe.

Odvetnik v ječo
John P. Moran, odvetnik, ki je zgubil lansko leto odvetniški urad, je bil te dni obsojen na eno leto zapora, ker je poneve-ril \$54 nekemu svojemu klijen-tu.

Vandali v šoli
Policija je prišla tri mlade vandale, ki so pred dvema dne-voma prišli v prostore Cathedral Latin šole in naredili za \$2000 škodo. Razbili so 20 glasbenih instrumentov, razrezali mnogo uniform, nakar so odprli vodno cev in odšli. Toda policija jih je kmalu dohila in bodo ek-semplarično kaznovani.

**Detektivi marljivo na delu,
da rešijo tajinstven
umor zdravnika**

Skrivnostna smrt bogatega clevelandskega zdravnika, dr. A. P. Scully še ni pojasnjena, dasi deluje šest detektivov na tem slučaju že več dni. Toda detektivi imajo upanje, da pri-dejo morilecu na sled. Detek-tivi delujejo na podlagi teorije, da je zdravnik umoril eden njegovih bivših bolnikov, od katerih je zadnje čase zahteval denar. Detektivi so dobili v roke seznam vseh stotin bolni-kov, katere je dr. Scully zdra-vil, in bodo zaporedoma vprašali vse, da doženejo, kdo je morilec. Vzelo bo več tednov, toda detektivi pravijo, da ne odnehajo, dokler ne dobijo mo-rilca. Važna odkritja pričaku-jejo tudi, ko danes odprejo var-nostno shrambo, kjer je imel dr. Scully svoje privatne listi-ne, in kjer je shranjen tudi nje-gov testament. Pričakuje se, da je zdravnik zapustil nad-\$100,000 premoženja. Varnost-ne shrambe na banki pa ne bodo odprli, dokler ne pride iz Californije brat umorjenega zdravnika, ki je v Californiji petrolejni milijonar. Pričaku-je se ga vsak čas.

12 prijetih v Lorainu
Zvezni agenti so te dni pri-jeli v Lorain, O., dvanaest moš-kih, ki so prišli nepostavim-potom v Zedinjene države. Vse aretirane so pripeljali v zapor v Cleveland, odkoder jih bodo v kratkem deportirali.

Sun Life zavarovalnina
V današnji številki dobi-te oglas od poznane zavarovalne kompanije — Sun Life Assu-rance Co., v katerem se predču-je letno poslovanje te družbe, ki je dosegla ogromen napredek. Slovenski zastopnik te družbe je poznani rojak Mr. Mike Telich.

**Nedeljski slovenski radio
program bo vodila
naša mladina**

Prvič, odkar imamo sloven-ske radio programe v Clevel-landu, nastopi naša mladina s svojim orkestrom. Kot nam je povedal vodja programa, Mr. Primož Kogoj, so fantiči zelo dobro izučeni v igranju. Uči-jih že dalj časa šolska sestra, ki je izvrstna glasbenica. Fanti-či so stari od 8 do 14 let, pa vam jako čedno znajo zaigrati. Prav lepo se bo glasila sloven-ska narodna himna "Hej Slo-venci," katero bodo zaigrali kot uvodno točko, in enako se bo bo lepo glasila himna "Lepa naša domovina." Fantiči komaj čakajo, da nastopijo v nedeljo in so nam zatrili, da bomo z njih igranjem lahko popolnoma zadovoljni. Poleg teh mladeni-čev pa nastopi tudi pevski zbor "Cvet" iz Newburga, ki bo imel s tem svoj prvi nastop na ra-dio programu. "Bodi zdrava, domovina," katero zapoje kvar-tet, bo gotovo ugajala vsem. Kot posebna atrakcija pa na-stopi tudi vrlo dobro poznana pevka, Mrs. Alice Vidmar, ka-tere čisti glas smo že mnogo-krat poslušali pri raznih prire-ditvah. Zapela bo Milardovo kompozicijo "Ave Maria" in A. Nedvedovo "Pogled v nedolžno oko." Poslušajte program, bo-ste prav zadovoljni z njim.

Lepa veselica
Društvo Janeza Krst. št. 37 J. S. K. J. priredi v soboto, 8. mar-ca, v spodnji dvorani S. N. Do-ma svojo letno plesno veselico. Društvo prav prijazno vabi čla-ne bratskih društev v Clevelan-du, kot tudi ostalo občinstvo. Glede jedi in pijače se garantira vsakomur, da bo prvovrstno. Igral bo tudi izvrsten orkester pod vodstvom rojaka Sadarja. Vstopnina je samo 50c. Pridite, od blizu in daleč.

**Krojaški štrajkarji v Cle-
velandu pripovedujejo
svoje gorje sodniku**

Deset oseb se je nahajalo včeraj na sodnji sodnika Swee-neya. Aretirane so bile radi iz-gredov pred raznimi tovarna-mi, kjer se delavci in delavke nahajajo na štrajku. Mrs. Dor-ma Evans, 6807 Union Ave., je bila spoznana krivim, da je udarila Verno Schultz, ki je bi-la na straži pred tovarno kot piket. Obsojena je bila v pla-čilo stroškov in na 29 dni zapo-ra, toda sodnik je končno opu-stil zapor. Miss Julia Marek, 5213 Doloff Rd. je pripovedo-vala sodniku, da so tri ženske padle po njej in jo močno na-teple, ko je stopila iz ulične ka-re na potu proti svojemu domu. Miss Marek opravlja skebska dela v eni izmed tovaren, kjer so krojači in šivilje na štrajku. Sodnik je vse tri obtoženke oprostil, ker se je Miss Marek zapletla v svoji izpovedi tako, da se ni moglo vedeti, kaj je resnica. Miss Dona Williams, 35 let stara, 6019 E. 77th St., ki je opravljala službo piketa pred neko tovarno na Superior Ave., je bila obtožena, da je za-lase vlekla Miss Jennie Peter-lin. Mrs. Williams je bila opro-ščena. Kakih 2,500 krojačev in šivilj se nahaja na štrajku.

Četrti pred sodbo
Frank Andrews je bil že tri-krat pred porotniki, obtožen, da je povzročil smrt svojega sinčka, katerega je v avtomobilu zape-ljal preko hriba in povzročil ta-ko smrt sina. Porotniki se v treh slučajih niso mogli zediniti, in sedaj naznanja državni prav-dnik Miller, da bo citiral An-drewsa četrtič pred porotnike, kar se prej v zgodovini sodnj v Clevelandu še ni zgodilo.

Stara zgodba
Abraham Tucker se je pred nedavnim dal pregovoriti, da je vložil \$1500 v neko petrolejno podjetje v Oklahoma. Ko je pa stvar preiskal, je dognal, da pod-jetja sploh ni. Sedaj prosi sod-nijo, da mu zopet pomaga do de-narja. Kalin gre na lim.

Prost prizigrek
Kdor je brez dela in brez sredstev in se oglasi v mestnem uradu za posredovanje dela, do-bi nakaznico, s katero dobi v Wayfarers Lodge, 2164 Chester Ave. jako dobro kosilo zastoj.

Računi za plin
Do ponedeljka, 10. marca, do 6. ure zvečer se lahko plačate rač-une za plin, ne da bi kaj zgu-bili na procentih. Plačajte rač-une v našem uradu.

Nova banka
V ponedeljek odpre nova banka v Clevelandu svoja vrata. Imenuje se Standard Trust Co. Svoje prostore bo imela na On-tario in St. Clair Ave.

Znižane cene
Mr. John Rožanc naznanja, da je cene za vse delovne obleke za en teden znatno znižal. Opo-zarjamo na tozadevni oglas. Trgovina Mr. Rožanca se na-haja na 15721 Waterloo Rd.

Marija Majetič
V sredo je umrla Marija Ma-jetič, roj. Kubek, rodom Hrvat-ica, stanujoča na 3484 E. 59th St. Ranjka je bila stara 45 let, ro-jena v Vojnem Križu, Hrvatska. Zapušča tu soproga Antona in osem otrok. Bila je članica dr. Zvonimir št. 590 H. B. Z. Po-greb se vrši v ponedeljek pod vod-stvom A. Grdina & Sons. So-rodnikom iskreno sožalje!

**Bolnice in ječe polne kot
posledica svetovnih izgre-
dov komunistov**

Na dan 6. marca so komunisti sklenili prirediti demonstracije po vsem svetu in kot se trdi, na povelje iz Moskve. V resnici so se v vseh večjih mestih vršile demonstracije komunistov, ka-terim se je pridružilo tisoče brezposelnih. Posledice so sle-deče: V Berlinu eden ubit, 60 ranjenih, 270 aretiranih. V Halle, Nemčija, dva ubita, 16 aretiranih. V New Yorku 100 ranjenih, 100 aretiranih. V De-troitu 14 ranjenih, 31 aretiranih. V Seattle, Wash., 12 aretira-nih, v Los Angeles 7 aretiranih, v Washingtonu 6 ranjenih, enajst aretiranih, v Bostonu 9 aretiranih, v Pittsburghu 12, v Toronto 20 aretiranih, v Mil-waukeee, kjer imajo socialistične-ga župana, je bilo 49 aretiranih, devet ranjenih v boju s policijo, v Kenosha, Wis., 4 aretirani, v New Haven, Conn., 9 aretira-nih, trije ranjeni, itd. V Clevel-landu so se zbrali komunisti in brezposelni na Public Square, nakar so začeli korakati proti City Hall. Do 10,000 ljudi se je nahajalo na cestah, ki vodijo proti mestni hiši. Policija je bi-la navzoča v velikem številu, to-da prišlo ni do nobenih spopa-dov. Na stopnicah mestne hiše je župan sprejel deputacijo brezposelnih, nakar je množica odšla proti Public Square, kjer je bilo še nekaj govorov, in pro-gram je bil uradno končan. Ka-kih 1000 ljudi je pa še ostalo na Public Square. Nekateri so go-ovorili za komunistem, drugi pro-ti, dokler ni prišlo med ljudmi do tepeža. Tedaj se je pojavila policija. 12 mož na konjih se je zakadilo v ljudi, ki so bežali na vse strani. Iz Ulmer poslopja je prišlo 60 nadaljnjih policistov, in od vzhodne strani pa oddelek konjenice. Za trenutek je slabo z-gledalo, toda le za trenutek. Policijski konji so podili ljudi povsod, po trgu, po stopnicah, po vežah, po travi in nasadih. V treh minutah pa je bilo zopet vse mirno. Štiri osebe so bile aretirane.

**Slovenska opera v nede-
ljo v avditoriju**

Društvo "Zarja" priredi v nedeljo 9. marca, v mestnem av-ditoriju, v glasbeni dvorani le-po opero "Urh. grof Celjski." Pevski zbor "Zarje" je pod vod-stvom Mr. Ivanusha. Vstopnice se prodajajo po \$1.50 in \$1.00, in se lahko dobijo pri Mrs. Mary Kushlan, ki ima slaščičarno v S. N. Domu. Pričakujemo, da bo naš narod napolnil dvorano. Pričetek je ob 8:15 zvečer.

**Urednika oproščena na
prizivni sodnji**

Julija meseca lanskega leta je so-dnik Walther v Clevelandu obsodil dva urednika časopisa "The Press" na 30 dni zapore in \$500 kazni, ker sta kritizirala neko sodno prepoved. Oba sta se pritožila na višjo sodnijo, ki je v četrtek o tem obravnavala in oprostila oba urednika vsake krivde ter se izjavila, da imajo časopisi popolno svobodo kritizi-rati vse sodniške izjave.

V bolnico

Mrs. Arko, 917 E. 70th St. je bila odpeljana v četrtek v mest-no bolnico in Grdinovi ambulan-ci.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays
NARODNA:

Za Ameriko, celo leto \$5.00; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta \$3.00; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0625.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 55. Fri. March 7th, 1930.

Eno leto predsednik.

Predsednik Herbert Hoover je te dni praznoval svojo prvo obletnico v predsedniškem uradu. Kot predsednik največje republike sveta, izvečenjsi Rusijo, ki se pa ne more primerjati z Zedinjenimi državami glede kulture in napredka, je pač podvržen javni kritiki. Časopisje po vsej Ameriki obširno razpravlja o uspehih in neuspehih, katere je imel Hoover v prvem letu svojega uradovanja kot predsednik.

Od Hooverja se je mnogo pričakovalo, mnogo več kot bi mogel pri najboljši volji in zmožnosti narediti. Tudi je nemogoče, da bi vse njegove želje se uresničile v prvem letu uradovanja.

Hoover ni storil dosti, skoro nič, to je splošno mnenje tega ali onega časopisa. Priznati pa se mora, da v tem ni sam kriv, pač pa nosi veliko odgovornost tudi republikanska stranka kot taka.

V republikanski stranki je namreč razkol. Stranka je razcepljena v dva dela, v konservativni in v progresivni del. Slednji sicer ne šteje dosti članov, vendar je tako močan, da n. pr. v senatu, v zvezi z demokrati, lahko prepreči vsak načrt stare garde konservativnih republikancev.

To se je ponovno in ponovno pokazalo tako, da je moral predsednik Hoover večkrat osebno nastopiti in posredovati, da ni prišlo do hujših posledic. Zaporedoma kliče vodilne može stranke v Belo hišo, kjer se posvetoje, dirigira, prosi in zahteva.

Dočim imajo v poslanski zbornici pristaši Hooverja precejšno večino, in se predsednik Hoover lahko vsak čas zanese za to zbornico, kadar želi imeti to ali ono postavbo, pa mu senatorji v kongresu obilno nagajajo. Senatorji Borah, Brookhart, La Follette in Norris so Hooverju trn v peti.

Predsednik je najvišji izvrševalni uradnik dežele, ki skrbi, da se postave spolnujejo. Postave dela kongres, in dostikrat naredi kongres postavbe ravno take kot jih želi imeti predsednik, ki pošilja na kongres posebno poslanico. Hoover je v prvem letu svojega uradovanja poslal že več takih poslanic na kongres, toda dočim mu je poslanska zbornica vselej ustregla, senat doslej še ničesar naredil ni.

Hoover iz tega kuje kapital in pravi, da on ni odgovoren za posledice, pač pa senat, ki ni sprejel njegovih priporočil. Obotavljanje senatne zbornice je preprečilo marsikak dober načrt Hooverju. Umil si je roke in pokazal s prstom na senat: češ, tam iščite krivce za vse zlo.

Senat pa odgovarja predsedniku, češ, da je zahteval od senata nameravane postavbe, ki se ne morejo narediti, ker so, ali preveč konservativne ali pa nosijo korist le gotovemu delu ameriškega naroda. Tako na primer je s colninsko postavbo, katero izdelujejo sedaj že štiri mesece.

Medtem se pa nahaja dežela v resni krizi. Brezposelnost je taka, kot je nismo imeli že dolgo vrsto let. Prišla je tudi druga leta kriza, toda trajala je mesec ali kaj, in položaj se je zboljšal. Gospodarska in industrijska kriza pa, v kateri sedaj živimo, traja svojih šest mesecev, in nobene od pomoči še ni na vidiku.

Hoover se izgovarja, da bo colninska postava v redu, sprejeta in potrjena, se bo položaj zboljšal. Industrije sedaj ne vedo, kako in kaj bo z novo postavbo, pa so deloma ustavile obratovanje. To je velik vzrok današnje krize.

Hoover ni vodja stranke, sicer bi ga bolje poslušali in naredili po njegovi želji. Harding in Coolidge sta mnogo povzročila in pripravila tla sedanji krizi, in Hoover nosi posledice. Želimo mu pa vsi, da bi bilo drugo leto njegovega poslovanja bolj uspešno, kajti bolje bi bilo za ves narod.

D O P I S I

Newburg, O. — Ali dobim tudi jaz nekaj prostora na drugi strani vašega lista, g. urednik, da napišem, kakor mi je pač mogoče, nekaj vrstic nekaterim našim vrlim Slovincem in Slovenkam v spomin?

Bilo je v nedeljo 23. februarja jutraj zgodaj, ko zapoje zvočnik pri telefonu. Misleč, da je gotovo kdo bolan, hitim, da odgovorim. Že na glasu po telefonu sem spoznal, da govori sestra iz samostana: "Sestra Clare, Genevieve je to noč umrla!"

Sestra Clare, Genevieve je bila hčerka tukajšnje družine Jožef in Gertrude Mauer. Rojena je bila leta 1907. Pred vstopom v samostan je bila Gertrude Mauer. Pohajala je v šolo sv. Lovrenca. V starosti 19 let je stopila v samostan Dominikank v Adrian, Mich. Ko je izvršila svoj noviciat, je učila nekaj časa v Detroitu, zadnje leto pa v Chicagi. Lotila pa se jo je huda

boko sožalje.

Isti dan, to je 23. februarja, proti poldnev, se je pa naglo raznesla še tužnejša novica.

Franciška Mervar, soproga Tomaža Mervarja in mati dobro poznane Mervarjeve velike družine, je bila zbolela kak teden poprej. V nedeljo se ji je stanje poslabšalo tako, da so jo prepekljali v bolnišnico. Pa ni bila tam pol ure, ko je zatisnila oči za vedno na zemlji.

Služaj bi ne bil tako pretresljiv, ako bi ne bilo v družini 12 otrok od katerih najmlajši je bil takrat star šele tri tedne. Ne vem, če je kdo, ki je spoznal to družino, in pokojno, šlihal to žalostno vest, da se mu ne bi utrnila solza sočutja in sožalja.

Pokojna je bila šele v svojem 43. letu. Prišla je iz fare Toplice na Dolenjskem. Po očetu se je pisala Gorše, Tomaž Mervar in Franciška Gorše sta bila poročena v Ljubljani na potu v Ameriko, pred kakimi 22 leti. Med tem časom jih je Bog obdaril s 13 otroci, od katerih je 12 živih.

Družina je živela v lepi slogi in srečni so bili, dasi je bilo treba skrajne varčnosti in brezkončnega dela, da se je družina preživela. Zнала sta obrabati, delati in varčevati tako, da so si nabavili svoj dom. Pozneje si je Mervarjeva družina postavila novo hišo, kjer so zadovoljno živeli. Otroci so že pomagali. Večja dva sta delala v tovarni, manjši pa so raznašali liste in na ta način si prislužili marsikak dolarček za obleko, za obutev, za vsakdanje potrebščine v šoli. Človek ni nikdar prišel k Mervarjem, da ne bi čutil nekakega veselega in srečnega razpoloženja v družini. Mati je bila vzor prave krščanske matere, ki ne skrbi samo za obleko in kruh, pač pa za vsestransko dobrobit svojih otrok posebno za krščansko vzgojo. En sin, Joseph, je pred nekaj leti zapustil dom in se podal v Dayton, O. k bratom Marijanom, da se posveti učiteljskemu poklicu in danje svoje moči in zmožnosti vzgoji mladine. Tako je šlo vse lepim potom naprej, dokler ni prišla huda preizkušnja, katere je zadala globoko rano v srce ostalih s tem, da je vzela mater.

Franciško Mervar ni kdo zlepa videl drugače, kakor smehljajoče četudi je imela težav in skrbi poleg številnih otrok, čez mero. Da se je pripravila vsak dan za to, kar ima prinesiti posamezni dan, je prišla brezjemenjmo vsako jutro v cerkev k sv. maši in obhajilu. Zato ji je pa Bog tudi ob zadnji uri dal milost, da je pri lepi zavesti in pobožno prešla vse sv. zakramente za umirajočo. Ni se strasila smrti in ne stopnje pred svojega pravičnega Sodnika. Saj mu je služila vsak dan vestno in z veseljem. Kot uradnica družva Presv. Reš. Telesa je bila vsepovsod in vedno vneta za češčenje Jezusa v presv. Rešenjem Telesu. In prav po zgledu Zveličarja, se je ločila od svojih, z materinim blagoslovom in molitvijo za svoje. Da, to je bila smrt dobre krščanske matere! "Skrbite za moje male," je pošeptala, predno so jo odnesli iz hiše, da jo odpeljejo v bolnišnico, iz katere ni več prišla živa. Da, otroci, ohranite spomin vaših dobrih mamici, ne na kakem kamnu ali grobnem spominku, marveč v vaših srcih. Če boste živeli po njenih naukih in po njenem zgledu, potem boste tudi vi enkrat lahko in s polnim zaupanjem na svidenje v nebesih, odhajali iz tega sveta. Zemsko življenje hitro, hitro mine. Potem pa pride večnost, taka večnost, kakoršno smo si zaslužili. Vaša mama si je z vestnim spolnovanjem božjih zapovedi zaslužila večno plačilo. Ne žalujte preveč. Boga zahvalite, da ste imeli tako dobro in krščansko mater. Delajte ji čast s tem, da boste živeli tako, kakor vas je učila. Lajšajte težke ure vašemu očetu s pridnostjo in ljubeznjivim spoštovanjem, da mu bo ostalo življenje lažje prenašati. Vam bo čas zacelil rane ki vam

jih je vsekala nepopisna izguba matere. Vašemu očetu nikoli. Pokojni pa naj bo lahka tujna zemlja. Bog bodi tvoje veselje tam, kakor je bil tukaj! Počivaj v miru!

Ze se je raztegnil ta moj dopis, pa bi rad še pisal.

Izgubili smo moža, farana, kateri je bil vzor krščanskega stoproga in očeta. Bo morda kateri rekel: "Seveda, o mrtvih se piše le dobro." Da če tako zaslužijo! Ako pa ne zaslužijo, je bolje molčati. Toda vsakdo, ki je Frank Perko-ta, "Grabnarja," poznal, mi bo pritrdil, da ne pišem nič nezaslužnega o tem možu. Ako pa je zaslužil, potem naj se mu ohrani spomin, kot možu, katerega je vsakdo spoštoval radi njegovega lepega značaja.

Frank Perko je prišel iz fare Ambrus, nekako 35 let nazaj. Pred 31 leti sta bila poročena Frank Perko in pa Franciška Hočever v fari sv. Vida pri Father Hribarju. Od takrat sta delala in si pripravljala za svoj dom. Dom se je uresničil, družina je narasla na šest otrok. 15 let nazaj jim je po nesreči nekdo povozil najstarejšega sina, Franka, za katerim so dolgo žalovali.

Perkotovi so začeli svojo lastno trgovino z grocerijo in ker so bili delovni in pošten, je trgovina rasla. Oče posebno, je velik delal in se trudil. Njegovo geslo je bilo vseskozi: "moli in delaj." Dasi je prišel v stiko čestokrat z raznimi zabavljači čez vero in cerkev, je Perko ostal vedno dober in pošten, zvest Bogu, kakor ljudem. Njegov odgovor zabavljačam je bil vedno eden in isti: "če ti vera ni po volji, pusti jo pri miru pa tiho bodi." Pokojni je ljubil svoj dom, tako da ste ga redko kedaj našli drugje, kakor doma, dasi je bil pri vsem tem rad vesel in veselega značaja. Do svojih odjemalcev je bil pošten do skrajnosti in niti najmanjše krivice mu ni mogel kdo očitati. Usmljen do ubogih je z veseljem pomagal, kjerkoli je mogel. Nikdo se ni zatekel k Perkotovim, ne da bi bil uslišan. Če je bilo treba v cerkvi kakre reči, Perko je bil med prvimi, ki je prišel na pomoč. Bil je tudi član društva Najsvetejšega Imena in vsa leta zvesto izpolnoval dolžnosti. Pogosto, tudi izven skupnih obhajil, je bil pokojni videti pri mizi Gospodovi. Ali se nam je potem čuditi, če je mirno v popolnem zaupanju v Boga zatisnil oči? Tudi ni čudno, da je bila na dan njegovega pogreba cerkev napolnjena polna faranov in drugih ljudi, da skažejo zadnjo čast možu, katerega je spoštoval vsakdo, ki ga je poznal. Šel je krščanski mož iz naše srede in pogrešali ga bomo vsi, ne le domača družina. Na dan pogreba je poleg domačih dveh gospodov, daroval sv. mašo tudi Father Hribar, kateri je pred 31 leti daroval poročno mašo zanj. Tudi govoril mu je v spomin.

Pojdi, blagi mož, počivati od svojega trudopolnega dela. Jezus tvoj Zveličar pa, katerega sveto Ime si vedno častil in slavil, naj ti bo mili in usmiljen Sodnik. Kolikrat se ti je reklo, da je vera prazna, da po smrti ni ničesar več. Sedaj veš, da se nisi varal, ko si navzlic vsem takim besedam le ostal veren. "Kdor veruje, bo zveličan, kdor ne veruje, bo pogubljen," to so besede Njega, v katerega si zaupal.

Domačim ostalim bodi izraženo tem potom naše sožalje. Izgubili ste očeta na tem svetu. To je velika izguba. Ostane pa vam njegov spomin in dober izgled, kakor tudi upanje, da se zopet vidite nad zvezdami. Otroci, tudi vi pojdete po svetu, kakor je šel vaš oče. Tudi vam se bo trdilo, da je samo ta svet in nič drugega. Kadar bi vas imela skušnjava premagati, da bi se izneverili Bogu, spomnite se na vašega očeta in njegovo lahko smrt. Njegova smrt je bila zato lahka, ker je vedel, da gre k tistem Bogu, kateremu je služil vse življenje. Delajte pošteno, kjerkoli že boste, ker povsod je Bog, in povsod nas bo našla smrt. Spoštujte svojo mater, katero naj vam Bog ohrani še dolgo leta.

J. J. Collinwood, O. — Moje prijateljice in prijatelji so mi napravili v soboto 1. marca lepo surprise party ob priliki 22-letnice moje poroke. Bila sem zelo presenečena, ker o vsej stvari niti slutila nisem. Izvabili so me prav zvito iz hiše, in ko pridem domov, je bila vsa hiša polna gostov. Bila sem globoko ginjena, ko sem videla, koliko prijateljev in prijateljic imam. Ob tej priliki so mi podarili tudi krasno pohištvo za spalno sobo. Tem potom sem iskreno zahvaljujem vsem za tako lepo darilo in vsem ki so udeležili te slavnosti.

Ostajam vam vedno hvaležna

Jozefa Rovtar, 792 E. 156th St.

Cleveland-Newburg, O. — V glasilu SNPJ, v številki 48, sem čital, da sta naša sosed, ozir. vaščana, Mr. in Mrs. Ogulin iz Ambridge, Pa. obhajala 35 letnico svojega zakonskega stanu. Kar srce mi je poskakovalo, ko sem čital tisto novico. Tristo medvedov, pa nisem o tem ničesar vedel prej, da bi se bil tudi jaz udeležil tiste slavnosti.

Nisem mogel strpeti, da ne bi nesel pokazati tistega poročila bratu Jožetu, Antonu Ajdišku

Londonjska revija "The Illustrated London News" prinaša zanimiv članek angleškega potnika Edward Davidsona o Sardiniji in njenih prebivalcih. Iz tega opisa smo posneli naslednje vrstice:

Sardinija ima pravzaprav samo tri letne čase: pomlad, ki traja 6 mesecev; poletje, ki traja 4 meseca, in jesen, ki traja 2 meseca. Sneg je tam redkot in ga redkokdaj vidijo od blizu.

Prvi prebivalci Sardinije so bili Fenici. Na mnogih krajih otoka se vidijo še pečine, v katerih so prebivali. L. 1905 so odkrili veliko jamo, v kateri so našli orožje, kamnito orodje, koščen nakit in druge ostanke iz predzgodovinske dobe.

Sardinci so pleme zase; pravzaprav so mešanica romanske, afriške in španske krvi. Nočajo, da bi jih imenovali Italijane, o katerih govore prezirljivo in jih imenujejo "kontinentalni narod." Nekaj več kakor 20 odstotkov prebivalstva je izobraženega, toda narečje, ki ga govore, je bolj slično španščini kakor italijanščini.

Zenske z velikim ponosom čuvajo svojo starinsko nošo, ki je narejena iz debele tkanine raznih barv. Krilo imajo pri nogah stisnjeno s pasom. Steznik je ponavadi iz vezenega baržuna. Mali šal pokriva kakor ogelje črne lase in del lica. Vsaka ženska porabi mnogo časa in denarja za svojo obleko, ki pa je res prekrasno delo.

Moški so tudi slikoviti v svojih širokih, belih hlačah do kolena, s svojim baržunastim telovnikom, z belo srjako s širokimi rokavi in z dokolenkami. Okrogla kapa, ki mu, vržena nazaj, sega do ramena, poveča slikovito nošo Sardincev.

Dasi je zemlja zelo rodovitna, vendar se bavi s poljedelstvom le tretjina prebivalcev. Na Sardiniji raste tudi tobak. Mali sivi šardinski osel jim popolnoma nadomešča konja, vendar pa kljub temu ne ravna zopet vidite nad zvezdami. Otroci, tudi vi pojdete po svetu, kakor je šel vaš oče. Tudi vam se bo trdilo, da je samo ta svet in nič drugega. Kadar bi vas imela skušnjava premagati, da bi se izneverili Bogu, spomnite se na vašega očeta in njegovo lahko smrt. Njegova smrt je bila zato lahka, ker je vedel, da gre k tistem Bogu, kateremu je služil vse življenje. Delajte pošteno, kjerkoli že boste, ker povsod je Bog, in povsod nas bo našla smrt. Spoštujte svojo mater, katero naj vam Bog ohrani še dolgo leta.

Žil vse življenje. Delajte pošteno, kjerkoli že boste, ker povsod je Bog, in povsod nas bo našla smrt. Spoštujte svojo mater, katero naj vam Bog ohrani še dolgo leta.

Žil vse življenje. Delajte pošteno, kjerkoli že boste, ker povsod je Bog, in povsod nas bo našla smrt. Spoštujte svojo mater, katero naj vam Bog ohrani še dolgo leta.

Žil vse življenje. Delajte pošteno, kjerkoli že boste, ker povsod je Bog, in povsod nas bo našla smrt. Spoštujte svojo mater, katero naj vam Bog ohrani še dolgo leta.

Žil vse življenje. Delajte pošteno, kjerkoli že boste, ker povsod je Bog, in povsod nas bo našla smrt. Spoštujte svojo mater, katero naj vam Bog ohrani še dolgo leta.

in Nacetu Koračinu. Rekli so mi, naj dam slavlencema na kakšen način vedeti, da jima čestitamo k njiju 35 letnici in jima želimo, da bi srečna in zdrava učakala še zlato poroko. Le žal nam je, da nismo bili navzoči, da bi se bili z vama veselili. Zato vama še enkrat kliče: Še na mnoga, mnoga leta.

Ko sem s to novico obšel moje prijateljce, sem se vračal domov mimo S. N. Doma in sem bil že nekaj korakov naprej, pa me je vest opomnila, da ni lepo, da bi šel kar tako mimo Doma, zato sem se obrnil in stopil notri. Komaj sem stopil v Dom, me že oskrbnik Andy Zagar vljudno vpraša, kakšne opravke imam, da hodim v takem vremenu okrog, pa še brez marele. Malo je manjkalo, da mu nisem zabelil ene gorke nazaj na ta njegov vljudni pozdrav. Toda zdržal sem se in mu povedal o slavnostnem dogodku v Ambridge. Zagar mi je potem povedal, da je bil pred šestimi leti dva v Ambridge, kjer so ga rojaki tako lepo postregli, da jih ne bo nikoli pozabil. Naročil mi je, naj v njegovem imenu lepo pozdravim vse Ambridgeane.

Jaz pa še enkrat iskreno čestitam Mr. in Mrs. Fred Ogulin in jima povem, da kadar bosta obhajala še kako tako slavnost, da bi bil tudi jaz rad navzoč. Ob koncu mojega dopisa pa najlepše pozdravljam vse Dolenjce in vse prijatelje v Ambridge, Pa.

Aljož Zura, 3604 E. 81st St.

IZ DEŽELE ROMANTIKE

prostrani rudniki grafitu, srebra, železa in bakra, ki bi jih mogli z modernejšimi metodami boljše izkoriščati.

Dasi je Sardinija obmorska dežela, vendar ribarstvo ni razvito radi malarije, ki razsaja vzdolž velikega dela obale razen v bližini otoka San Pietro. Tu zaslužijo prebivalci lepe denarje z lovom na tune.

V Sardiniji še ni minila doba hajdukov in še vedno je nevarno, če ostane kdo po solnčnem zahodu zunaj mesta ali vasi. Razbojnik živi v kaki pečini, zvečer pa se spusti v vas, da si nabavi hrane ali pa mu jo prinaša njegova družina do kakega skritega mesta. Na ta način je v vednem stiku z ljudmi in ve, kaj se v vasi godi. Mnogokrat se zgodi, da so taki hajduki oproščeni in da jim dovolijo povratek v vas. Simpatije vaščanov so vedno na strani obtoženega človeka.

Kmečke hiše so večinoma temne, brez udobnosti, in se tudi malo uporabljajo, razen za spanje. Ker nimajo oken, prihaja vsa svetloba samo skozi vrata. Ko zaide sonce, se takoj spusti tema; mrak traja le malo časa; vrata se zapro in družina leže k počitku. Čez dan pa so radi vročega solca vedno zunaj.

Značilno za Sardince je, da vzamejo svoje zabave zelo resno. To se vidi ob praznikih, ko plešejo na javnih trgih. Godba obstoji iz godal, ki proizvajajo nekeke otožne glasove. Plešalci plešejo kolo, drže se za roke; nato na prvi znak poletijo vsi proti sredini, na drugi znak pa poletijo zopet nazaj. Nekateri običaji Sardincev so zelo čudni. Če začno pri hiši v mestu graditi streho, pritrdijo na vsakem oglu zastavo in graditelj da tega dne svojim delavcem zajutrek. Kuhano jajce jedo brez soli, pijejo pa tudi surova jajca. Dobro rejeno mačko smatrajo za ravno tako slastičico kot pri nas zajce. Črne mačke pomenijo nesrečo; ravno tako tudi grbavci. Njihov bon ton zahteva, da se pri kosilu drži roka samo do zapestja na mizi. Dalje je pri njih v navadi, da nalože na vilice ogromno porcelo makaronov, kar pa ni tako enostavno. Potujočega berača morete povsod videti; čim bolj je zamazan, in čim bolj na slabem glasu je, tem več dobi.

Če verjamete, al' pa ne...

Kakor ste že brali v časopisih, bo ameriška vlada kmalu začela z ljudskim štetjem. Prišli bodo k vam vladni zastopniki, ki vam bodo postavili razna vprašanja. Tu vam hočem povedati, kako si predstavlja "Shorty" Legan ta vprašanja in odgovore:

1. Ime.
Shorty Legan.
2. Kdo je gospodar v hiši?
Franca.
3. Spol.
Ja.
4. Kakšne barve ste?
Nos je rdeč, lasje rumeni, siht kodlajast.
5. Pleme.
Dobra. Pet otrok.
6. Starost.
V najlepših letih.
7. Zakonsko stanje.
Zadnja dva tedna je mir v hiši.
8. Rojen.
Ja.
9. Kraj.
Terbanska dolina, Dolenjsko, Kranjsko, Jugoslavija, Evropa.
10. Jezik.
Jako dober.
11. Jezik vaše žene.
Od zlodja hud.
12. Industrija.
! ! ! ! !
13. Ste bili vojak?
Ja, tambor pri krompirjeveh.
14. Vaše vsakdanje opravilo.
Marjašanje.
15. Ste bili že kedaj zaprti?
Enkrat, ko sem hodil še v šolo.

France: "Kako je pa to, da v loteriji vedno izgubiš, pri kartah pa vedno dobiš?"

Miha: "Veš, loterije ne morem mešati..."

Jamšek: "Jaz rečem in trdim, da so psi dosti pametnejši od gospodarja. Kaj pa ti praviš, Jože, k temu?"

Zalokar: "Imaš prav. Tudi jaz imam takega psa."

Medeni tedni so potekali in sedela sta pri prvem domačem kosilu. Celih pet minut je molčala in ga opazovala, kako je spravljal vase, kar je postavila predenj.

"O, kako sem vesela, da ti tako tekne, kar sem skuhala. Moja mati mi je vedno pravila, da je samo dvoje jedi, katere znam dobro napraviti, namreč krompirjevo solato in jabolčni štrudelj."

Mož se je ozrl na svojo mlado ženo ter vprašal: "In katera od obeh jedi je to-le?"

Micka: "Zdi se mi, da me ljubiš samo radi mojega denarja."

Mirko: "Ne, nikakor ne."

Micka: "Pač, pač. Prepričana sem, da vidiš v meni le zlato tele."

"Ti, posodi mi petdeset dolarjev."

"Ne morem. Pri sebi imam samo \$25."

"No, pa mi daj tistih \$25, a \$25 mi ostaneš dolžan."

Prijatelj mu da \$25, potem pa reče drugi:

"Vidiš, ti si sedaj meni dolžan \$25, jaz pa tebi \$25, torej sva 'kvit'."

Foreman, ki je zelo šikanirali delavce, se je ponesrečil in odrezati so mu morali nogo. Ko je ozdravel, je prišel zopet v tovarno in je vprašal nekega svojega delavca: "Kaj pa pravijo drugi delavci o tej moji nesreči?"

"Pravijo, da so vam nogo prenikno odrezali."

"Kje pa bi jo bili morali odrezati?" vpraša začudeno foreman.

"Pravijo, da pod vratom," se odreže delavec.

EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

Piše Jaka.

Zadnji terek smo obhajali god, ali godove, kakor hočete, na našem strelišču. Komaj sem stopil v dvorano, so se mi že od vseh strani molele roke. Seveda, sem se vsakemu posebej lepo zahvalil, obenem pa vrnil enako, vse najboljše k godu. Tako smo okrog polnoči izprevideli, da smo imeli vsi ta dan svoj god.

Jože Koželj nam je spregel, ali skuhal mladega pujska, ki je pravzaprav daroval svoje življenje za naš piknik. Piknika pa nismo mogli obdržati, ker nam je vreme nagajalo, bilo je namreč premalo snega, pa preveč vode. Saj veste, da dober jager in voda ne pašeta skupaj. Potem je pa Koželj tisto svinjsko stvarco nasolil in jo zaprl v ajsbakso. V terek smo pa pujska stlačili v zelje in krompir, pa je bila košta, da se je kar od ust cedilo. Naš blagajnik, Mlakar, je bil imenovan za vrhovnega kuharja, kar se mu je prav podalo.

Kot darilo za god je dobil predsednik prisrčan repak od ravno istega pujska. Zahvalil se je za krasno darilo v lepih, vzvišenih besedah. Bil je globoko ginjen in solze so mu igralo v obeh, ko je videl toliko prisrčnosti in dobrohotnosti od strani članov.

Do večerje še vse vem, kaj se je godilo, potem pa nič več. Pa ne smete misliti in me takoj obsojati. Ne, nisem bil pijan, saj takrat še ne, ampak spravili so me v drugo sobo h kartam (da bi jih strela), kjer sem prebil ves večer pustnega torka. 59-krat je prišel Legan po nas, ampak spravi, spravi kvartopirca od kart, če ga moreš!

Kakor se je slišalo v našo sobo, je vladala v dvorani vesela zabava. Mi smo pa po taktu Rudy Koželove gobe metali "pildke," zraven pa sempatja kakšnega stisnili, katerega nam je pridno nosil dr. Mally, katerega smo v ta najem najeli.

Koliko časa so se zabavali ne vem, ker sem jo popihal domov takoj, ko so me moji "dragi" prijatelji pošteno obrali. Ključem jim še enkrat: da bi vas strela!

Kot se čuje, se ni zgodila druga nesreča, kot da je nekdo zamajal Prišelovo novo suknjo. John Prišel prosi tistega, ki se sedaj postavlja z njegovo suknjo, naj mu jo blagovoli prinese nazaj, na 15908 Parkgrove Ave., svojo bo pa dobil pri oskrbniku Slovenskega doma na Holmes Ave. Ampak rad bi poznal tistega, kateremu je Prišelova suknja prav.

Te dni sem dobil telefonične čestitke k naši zmagi nad Rainbow klubom. Čestital je našemu klubu predsednik Slovenian Root kluba. Hvala in pa prav je, da ste nam naklonjeni, ker se kmalu vidimo na bojnih poljanah.

Zadnji terek je bila velika udeležba pri streljanju. Tako je prav. Izid streljanja je bil pa tak:

Prijatelj	147
Janževich	113
Kaušek Joe	58
Satkovič	141
Turšič	171
Gole	148
Dolenc S.	131
Paulich	113
Pushalla	153
Hoffart	148
Sober	138
Svetek J.	142
Baraga	111
Mandel	90
Mrhar	25
Zabukovec	132
Jerič	111
Šeliškar dr.	129
Prisel	108
Bruss	96
Mlakar	148
Marn	133
Debevec	167
Leonardi	128
Pižmoht	85
Vodnik	142
Prince	110
Mally dr.	141
Dolenc J.	121
Laušin	131
Ogrin	142
Jazbec	120
Pevec	138
Telich	51
Sepic	123
Koželj	151
Legan	86

Za naše gospodinje

POSTELJA

Postelja je najvažnejši del opreme v spalnici, saj dobimo v njej s spanjem zopet nove sile za nadaljnje delo. Postelja ima namen, da se človek v njej res odpočije in pridobi na močeh, da vstane spočit in prerojen v novi dan.

Toda navzlic temu važnemu pomenu imamo večinoma premalo razumevanja za zdravo in dobro posteljo. Tudi v najnovejši dobi ko na vse načine krepimo in utrjujemo telesno zdravje in čilost, ne znamo ceniti pravilne in dobre postelje, ki nam edino omogoča osvežujoče, krepilno spanje. Še sedaj pogosto najdemo postelje na tako neprimernih krajih in v takem stanju, da se z začudenjem in grozo obenem vprašamo, kako je mogoče spati v tako neprimernem prostoru in nič bolj primerni postelji.

Vse naše postelje so po večini pretopele in premalo zračne. Ako se vlečemo in se pri tem pogreznemo v precejšnjo globino, tedaj je taka postelja že napačna. Namesto, da bi naša koža dihal, se pa v taki postelji od prevelike mehko, toplote in neprodušnosti potimo; in dostiokrat se vsi znojni prebudimo iz strašnih sanj, ki so tudi posledica preudobne in zaradi tega nezdrave postelje. Da pa spoznamo, kakšna mora biti postelja, da je pravilna in zdrava, se moramo predvsem seznaniti z njenimi sestavnimi deli in z gradivom (blagom, tvarinami), iz katerega je narejena.

Ogrodje postelje tvori posteljnjak, ki je lahko lesen ali pa kovinast. Lesen je tople, a ga je težje temeljito osnažiti in razkužiti. Izmed lesenih posteljnjakov je priporočljiv tak, ki je kolikor mogoče gladek, brez vseh nepotrebnih okrasov, robov in zarez. Pobarvan naj bo svetlo, in če je le mogoče tudi lakiran, da ga lahko umivamo in tako res temeljito očedimo. Kar smo povdarjali o svetlih barvah pri spalnici v splošnem, velja prav tako za posteljo. Temne barve so vedno nepriljubljive, ker na temnih ploskvah nesnago kaj lahko prezremo, posebno če ni za snaženje zadostno odmerjenega časa.

Železen posteljnjak je v primeri z lesenim mrzel, a bolj higijski (zdrav). Navadno je pobarvan z belo oljnato barvo in lakiran, da ga poljubno umivamo. Železni posteljnjaki, kakršne dobimo naprodaj, so po obliki vedno preprosti ter zato praktičnejši in snažnejši nego leseni. Razen železnih spadajo h kovinastim posteljnjakom tudi še medeni posteljnjaki. V posteljnjak vložimo prožno kovinasto mrežo, na katero pride posteljina. Namesto prožne mreže se je prej mnogo uporabljala vzmetnina, katero pa raje zamenjamo za mrežo, ki je zračnejša in jo lažje snažimo.

Prvi kos posteljnine, ki leži

na mreži je žimnica. Da je mreža ne odrgne in ne razje, polagamo vmes močno ali podloženo blago, ki varuje žimnico. Blago naj bo privezano na vseh štirih koncih, da se ne premika in ne gubanči. Žimnica je napolnjena z žimo (odtod ime), ali pa z raznimi rastlinskimi vlakni. Najboljša je žima, ker je mehka, prožna in trdna. Kadar je potreba, jo lahko prerahljamo in tudi operemo. Ostala rastlinska vlakna so za žimnico manj prikladna, ker se kmalu stlačijo in zdrobe.

Iz iste tvarine in blaga kot žimnice imamo pogosto tudi blazine v obliki valja ali kljuna. Obe vrsti teh blazin pa izgubljata svojo vrednost in veljavo, ker spravita telo iz prave, vodoravne, za spanje najboljše lege. V takem slučaju leži glava in dostikrat tudi gornji del života previsoko, kar vpliva na zdravje zelo kvarno.

K posteljnine prištevamo še odejo in blazino. Kot odeja nam zadostuje poleti koc, pozimi pa več kocev ali pa še prešita odeja. Dobro, prešite odeje dobimo, ako jih napolnimo s perjem namesto z bombaževato vato. Perje se namreč ne stlači kot vata in ostane lepo na svojem mestu. Pernice (tuhen) kakršne so bile do sedaj v navadi, ne uporabljajmo za odejo, ker so preveč neprodušne in zaradi tega nezdrave. Še manj pa jih smemo uporabljati za to, da bi na njih ležali. Telo, ki leži na pernici, se kar potopi v perje in mu radi tega primanjkuje zraka. Tudi za podglavne blazine je bolje, ako so napolnjene z žimo, namesto s perjem.

Končno naj omenimo posteljno perilo, ki ob zvezi spodnjo in vrhno rjuho ter zko za blazino. Perilo me... 14 dni ali vsaj enkrat na mesec.

Posteljo vsako jutro dobro prezračimo. Takoj ko vstanemo, jo razgrnimo in posamezne kose kolikor mogoče znosimo na zrak, ali vsaj k odprtemu oknu. Ko je prezračena, jo posteljemo in pokrijemo s svetlim perilnim pregrinjalom, da se ne napravi. Preden pa gremo spat, jo zopet pripravimo tako, kot jo potrebujemo za spanje.

Razen naštetih stvari, ki spadajo k postelji, ne devajmo in ne shranjujmo na njej nikoli nič drugega nego spalno srajco ali spalno obleko.

Postelja bodi vedno preprosta, a čista. Za snažno, zdravo posteljo ne potrebujemo dragocenih čipk in vezenin, temveč le to, da so vsi njeni deli v redu in snažni, perilo pa celo in dobro oprano. Taka postelja bo gospodinji vedno in povsod v ponos, njenim prebivalcem pa bo prijetno zavetišče, ki jim bo nudilo vsakokrat toliko zaželeni počitek po naporem dnevnem redu.

St. Clair Merchants League March 5.

Kara	Klaus	Pik
Svt. 127 155 182	148 166 200	
Godic 166 169 182	Seliskar 132 201 161	
Anzlovhar 135 138 169	Blind 130 130 130	
Omian 120 159 140	Lucie 147 180 189	
Poselnik 171 175 211	Jakšič 169 195 182	
754 780 814	707 873 812	
Here	Kraje	
Zalokar 127 172 152	Verbič 169 188 180	
Stampfel 127 158 189	Gornik 134 167 155	
Kalish 130 135 130	Pavlič 121 137 116	
Mally 165 164 167	Buck 148 165 190	
Grdina 179 188 146	Dannar 196 185 155	
728 762 731	868 842 805	

DNEVNE VESTI

Zopet se razširja papagajeva bolezen

New York, 6. marca. Trije člani raziskovalnega oddelka zdravstvenega urada v tem mestu so oboleni na papagajevi bolezn, katero so v svojih laboratorijih preiskovali. Vsi zboleli so ženske. Sedaj pazijo nad 120 drugimi uslužbenci laboratorija, če bi se jih bolezen prijel.

Preprečena kriza v nemškem parlamentu

Berlin, 6. marca. Nemški kabinet je danes preprečil krizo v nemškem parlamentu s tem, da je sprejel nekaj kompromisov glede zavarovalnine brezposelnih. Parlament ne bo glasoval za nezaupnico, kabinet ostane, in brezposelni dobijo nekako podporo.

Francoska vlada dobila zaupnico

Pariz, 6. marca. Francoski ministerski predsednik Andre Tardieu je stopil danes pred kritično zbornico poslancev s svojim kabinetom. Po daljši debati je poslanska zbornica z večino 53 glasov glasovala zaupnico novi francoski vladi.

Vodja stražnikov v zaporih umorjen

New York, 6. marca. Edward Beckwith, načelnik stražnikov v Auburn državnih zaporih, je bil danes umorjen. Zaeno z ravnateljem je stal pri vratih, ko je 823 jetnikov korakalo v obednico. 43 stražnikov je bilo navzočih. Iz vrste jetnikov je naenkrat stopil Anton Mortelito, ki je radi umora dobil dosmrtni zapor. Z nožem je štirikrat zabodel načelnika straž, ki je takoj umrl. To je že tretji načelnik straž v omenjenem zaporu, ki je bil teče zadnjih dveh let umorjen.

MALI OGLASI

Harmonike
nemške, štirivrstne, Lubasovega izdelka, so naprodaj. Skoro nove. 965 Addison Rd. (57)

Stanovanje
se da v najem, štiri sobe, kopališče. 1090 E. 66th St., zadaj, spodaj. (56)

Stanovanje
obstoječe iz treh sob se da v najem. 654 E. 162nd St. (57)

Naprodaj
je posestvo v vasi Hinje, št. 27. Posestvo obstoji iz hiše, dveh vrtov s sadnim drevjem, tri senožeti, devet njiv, ena stelnica in dva dela gozda. Za ceno in za pojasnila se obrnite na Mihaljevič Bros., 6201 St. Clair Ave., Cleveland, O. (Mar. 7. 14. 18. 21. 25.)

Dvoje stanovanj
se da v najem, 4 in 5 sob, vse novo dekorirano, prostor v kleti za pranje, gorka voda. Stanovanje na 1153 E. 60th St. Vprašajte se na 1078 Addison Rd. (56)

Električna popravila
Mi popravljamo vse električne predmete, kakor motorje, luči, pralne stroje, čistilce, pihalnike. Najnižje cene.

Gordon Electric Works
1187 E. 61st St.
Tel. ENdicott 1460.
Po dnevu ali ponoči. (58)

Radi odhoda
v staro domovino se zelo poceni proda hiša v dobrem stanju. 7 sob, klet, kopalnica in garaža. Proda se tudi pohištvo. Eg. Kováč, 15426 Calcutta Ave. (56)

Išče se
primerna soba pri poštenih ljudeh, med 60. in 65. ceto. Kdor ima kaj primerne, naj se zglašuje v uradu tega lista. (55)

Soba
se da v najem, prost vhod, pravno zlasti za pečlarja. 1053 E. 67th St. (55)

BRAZ BROS.
FINE OBLEKE IN VRHNE SUKNJE PO \$14.50
6905-07 Superior Ave.

MODERNO UREJENA PEKARNA
Potice, žentovanski kolači, žemlje, krofi in vse drugo pecivo Slovensko podjetje
JOHN BRADAC
v novem poslopiju Slov. N. Doma
6413 St. Clair Ave. (f)

Daleč in blizu
vam mi točno in zanesljivo selimo vaše pohištvo ali sploh kar koli imate za seliti. Vsak teden vozimo na vse kraje. Za čas in za podrobnosti se zglasite pri dobro poznanem

John Oblak
1161 E. 61st St. Tel. HENDERSON 2730.
(Wed. Fri. X)

Priporočilo!
Slovenska grocerija se vljudno priporoča Slovincem in Hrvatom za obila naročila svežega grocerijskega blaga po jako zmernih cenah. Vsa naročila se razvažajo tudi na dom. Lahko tudi telefonirate.

Jos. Modic
1033 E. 62nd St. Tel. ENdicott 8905.
(Fri. Tue. 68)

Radi bolezn
v družini sem prisiljen prodati dobro idočo slovensko trgovino po zelo nizki ceni. Vprašajte pri Frank Matoh, 756 E. 152nd St. (Febr. 27. Mar. 1.3.5.7.10.12.)

PASOVI ZA KILO
Elastične nogavice
Imamo jih najboljše in po zmernih cenah
MANDEL DRUG CO.
15702 WATERLOO RD.
Tel. KENmore 0031.
PRVA IN EDINA SLOVENSKA LEKARNA V COLLINWOODU (F.)

PAIN-EXPELLER
ZA OKORENELE VRATOVE
Za okorenele vratove, povzročene iz prehladov, si preskrbite steklenico PAIN-EXPELLER-ja. Odrgnite si vrat močno. Po dveh ali treh aplikacijah bo okorelost popolnoma izginila.
PAIN-EXPELLER je čudovito sredstvo. Uporablja se ga tudi pri mišičnih bolečinah, prehladih, revmatičnih bolečinah, zoboboli, izvih, podplutbah, odrgah, nevralgiji, glavobolu itd.
Knjižica, ki opisuje njega številne uporabe, je zavita krog vsakega paketa ali zavoja PAIN-EXPELLER-ja.
Vrnite jo za PAIN-EXPELLER. ANCHOR na zavoju kaže, da je pristen.
V vseh lekarnah, 35c in 70c steklanica. Ali pa naročite direktno pri:
The Laboratories of F. A. RICHTER & CO. 300 SOUTH FIFTH ST. N. Y. BROOKLYN, N. Y.
KILLS PAIN

PRVI SLOVENSKI PLUMBER
J. MOHAR
6521 ST. CLAIR AVE.
Ce hočete delo poceni in pošteno, pokličite mene.
Randolph 5188
(Thu. F.)

A. J. Budnick & Co.
ZANESLJIVI PLUMBERJI
Se priporočamo starim in novim odjemalcem za vsakovrstna plumberska dela, za napeljavno kurljavo, kopanje kanalov in enako.
Točna postrežba! Zmerne cene!
6707 St. Clair Ave.
Tel. RANDolph 3289
Stanovanje telefon: KENmore 0238-M
(Thu. F.)

Kraška kamnoseška obrt
15307 Waterloo Rd.
(V ozadju trgovine Grdina & Sons)
Edina slovenska izdelovalnica nagrobnih spomenikov. (f)

RUDOLF PERDAN
SLOVENSKI JAVNI NOTAR
933 E. 185th St.
Cleveland, Ohio
Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.

DRUŽINSKI PRORACUN OHRANJEN
"Baltimore, Md., Jan. 20.—Jaz čislam vašo čudovito odvajalno toniko, TRINERJEVO GRENKO VINO

Obvarovalo je moje družino pred večjimi stroški zadnjih 12 let. Jaz ga bom rabila, dokler bom živa. Mrs. Rosey Simond." To slavno zdravilo bi moralo imeti pri rokah v vsaki družini, ker je zanesljiva pomoč v slučajih slabega apetita, zaprtice, glavobola, ter drugih želočnih nerednosti. Vzemite v malih količinah redno, kot predpisano po zdravnikih. V vseh lekarnah. Vzorec dobite od Joseph Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

KUPON ZA BREZPLAČNI VZOREC
Ime
Ulica
Mesto, država

VABILO!
NA VELIKO
PLESNO VESELICO
katero priredi
društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 J. S. K. J.
NA VEČER 8. MARCA
V SPODNJI DVORANI SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA NA ST. CLAIR AVE. V CLEVELANDU
Tem potom vabi društvo vse člane clevelandskih društev JSKJ, da nas obiščejo na gori omenjeni večer v Slovenskem Narodnem Domu. Zabave bo dovolj za vse, postrežba bo prvovrstna, kuharica se za to prireditelje še posebno vadi, da bo vsem toliko boljše postregla. Vsi posetniki so zagotovljeni najboljše postrežbe.
Igral bo izvrsten orkester pod vodstvom znanega rojaka Sadar-ja
Vstopnina 50 centov. Mladina pod 15 letom prosta.
Vas vljudno vabi
VESELICNI ODBOR

DRAM. DRUŠTVO "ADRIJA"
V EUCLID, O.
VPRIZORI
V NEDELJO, DNE 9. MARCA
dve krasni enodejanki
V JUGOSLOVANSKEM DRUŠTVENEM DOMU V EUCLID, O.
Pričetek točno ob 7. uri zvečer
Vstopnina k igri 50 centov. Samo za pies 25 centov
"Kakoršen gospod tak sluga"
burka iz vojaškega življenja
O SEBE:
MUHIĆ MILAN, poročnik John Globokar
MATIČEK, njegov sluga Louis Virant
ŠALIĆ JOVO, poročnik John Mevja
BUTEĆ LIPE, rekrut Steve Barton
NEŽIKA, kuharica Emilja Kovacic
PL. RADENSKI, graščak Frank Zagar
EMA, njegova hči Milka Kane
MEDVEDAR, hišni gospodar Frank Zagar
Režiser: LOUIS SOMRAK

MED PRVO IN DRUGO IGRO NASTOPIJO FEVCI OD DRAMATIČNEGA DRUŠTVA "ADRIJA"
'Peva Švicar po planinah,' duet, Mary in Pauly Peskar
'Old Virginia Moon,' kvartet, Emily Kovacic, Pauly Kovacic, Mary Peskar in Pauly Peskar.
Na glasovir spremlja Maly Matoh
Godbene komade proizvajajo Any, Tony in Andy Ule.

"RAZTRESENCA"
O SEBE:
MAJOR JAZBEC, vpkokojen invalid Tony Kovacic
STOTNIK MUHIĆ, vpkokojen invalid Math Debevec
MILKA, majorjeva hči Gusti Zupancić
JANKO, stotnikov sin John Korosec
Režiser: X. X.
Prijazno se vabi vse rojake iz Euclida in okolice, da se mnogobrojno udeležijo teh predstav, ki so polne humorja, tako da se boste zopet enkrat pošteno nasmejali in dobro zabavali. Podpirajte dramatično društvo "Adrija," ki dela za splošno korist in blagor slovenskega naroda v tej naselbini.
PO IGRI PLES IN PROSTA ZABA
Sviral bo Tekavčić-Ule trio
Za veliko udeležbo vljudno vabi
Dramatično društvo "Adrija"

Naznanilo
CENJENEMU OBČINSTVU NAZNAJAM, DA SEM PREVZEL DOBRO POZNAVNO
MESNICO od Mrs. Kramer, 1147 Addison Rd.
Skuhal bom postreči vsem odjemalcem z najboljšim svežim in suhim mesom po zmernih cenah. Priporočam se za obilen obisk.
FRANK CEBUL
1147 Addison Rd. HENDERSON 3728

SVETLOBA IN SENCA
Povest

Tako je rasla napetost, in nasprotstvo je bilo vedno hujske; brez uspeha je molila in opominjala Mana, brez uspeha prosila in jokala Jerica. Gašper in Tone oba sta težko čakala rešitve. Vendar si je štel Tone še v dolžnost posvariti Gašperja, da naj se ne navadi v krčmi posedati. Zvedel je bil namreč, da je bil Gašper že več večerov zaporedoma do trde noči pri Rožmanu. Resno mu je razložil, kako je z dohodki kmetije, da se pač pošteno živi, če človek dela; da se z varčevanjem polagoma nekaj prihrani; zelenobi in zapije pa se hitro, kar se je počasi in s trudom pridobilo.

Tone je slabo naletel. Gašper je bil vsled zabave prejšnjega večera jutranje ure zaležal. V njegovem sreču so se budili ravno tisti občutki, katere je moral zdaj se slišati. To mu je bilo preveč. Dejal je, da naj ga varih kratko in malo pri miru pusti; on da ve, kaj dela, in če dela škodo, jo dela sebi, drugim pa nič; ali išče varih se zadnje dni kaj dobička od svojega varovanja?

V Tonetu je kipele jeza; toda miril se je, ker je videl, da je fant nataknen.

"In kakšen dobiček sem imel," je dejal, "to bova videla pri sodišču, in če misliš, da se ti je kakšna krivica zgodila, imaš odprto pot pritožbe in za priče vse tiste, ki te hujskajo proti meni. Če bi meni ne bilo za tvojo korist, bi te puščal pri miru; toda na smrtni postelji te je tvoja mati meni priporočila, in jaz sem ji obljubil, da bom zate skrbel kakor za svojega otroka, in vest bi mi očitala, če bi te ne svaril, ko vidim, da si zašel s pravega pota. Saj bi ti jaz ne branil, če bi šel ti kakšno nedeljo v družščino in v krčmo, ampak večer za večerom, to je grda razvada in velika zapravljivost, in takih stroškov ne pokrije tvoja kmetija."

"Ej, morda pa," se je rogal Gašper, "če bo pokrivala samo moje stroške, ne pa tudi drugih. Sicer pa je boljše, svoje zapravljati, kakor pa tujega se polakniti."

"Prav ni ne to ne ono. Pomisli, Gašper, kako si bil vesel in zadovoljen, dokler te še ni zapeljala družba. Kako slabe volje si pa zdaj!"

"Slabe volje sem zato, ker sem spoznal, kakšen da je svet. Kdor pozna ljudi, ne more biti dobre volje. Kaj pa sploh hočete od mene?"

"Da bi ti moj svet poslušal. Saj boš pozneje sam spoznal, da sem ti prav svetoval in hvaležen mi boš."

"Jaz vam hvaležen? Zakaj pa? Zato, da ste me tako trdo držali, da nimam od svoje mladosti nič?"

"Saj še nisi star, Gašper," se je namuzal Tone neumnim besedam. "Od svoje mladosti imaš vendar to, da si zdrav in čvrst fant, korenjak, kakršnih je malo. Ali bi rad hodil na vas in se pretepal s fantini? Saj si to že sam poskusil. Ampak Gašper, za gospodarja se to ne spodobi; jeli dane? Takrat si me poslušal, poslušaj me še sedaj."

"Oh, saj poslušam že celo uro in čakam, kdaj bo konec; Ampak nekaj me jezi: vi ste se tudi tepli v mojih letih in pozneje še tudi; meni pa oponašate, da sem se jaz pretepal. Naj se tajim; pretepal sem se; ubil pa vendar še nisem nikogar. Saj razume te, kaj? In polomljenega Miha ste tudi poznali."

Tone je prebledel, in sapa mu je zastala; takega občutka ni pričakoval.

"Kaj, ti meni to očitaš?" je vzkrikel, a takoj tudi udušil svojo jezo. Strmo je gledal nekaj časa fanta, ki je povsod pod njegovim pogledom očel, potem

se je obrnil in šel. Kakšno grozno orožje mu je nepremišljeni fant stisnil v roke, če bi je on hotel obrniti proti njemu. Toda njega ni bolel občutek sam na sebi; saj je vedel, kako neupravičen da je; ampak brezobzirna nevhvaležnost, ki je hropila iz njegovih besed.

In kaj zdaj? Spomin na skrbi, na trud, na dobroto, zapravljen in zavrnjen, mu je vdihal misel, da bi se z nosil nad črno nevhvaležnostjo; toda spomin na mater, ki mu je polagal svoje dete na srce, je zadrževal vzdignjeno roko. Ali naj pozabi tudi on, kar je obljubil? Kako bi žalil njo, ki je zdaj v nebesih, a misli in skrbi in moli še vedno za svojega sina! Kako mu bo očitala, kadarsesnidet nadzvezdami, nezvestobo in da je prelomil obljubo. In v hiši ima živno njeno podobo, njeno hčerko, kako bi mogel tej raztrgati dobro srce, ki ljubi svojega brata tudi, kadar ni vreden ljubezni! Na misel mu je tudi prišlo, kako žalosten spomin da je zapustil v Gašperjevem sreču rajni oče in koliko so si morali prizadejati, da je obledela ta podoba, ki se je polagoma ublažila in olepšala. Ali naj se zaceljena rana zopet odere? Klub svojim napakam se je začel Tonetu Gašper smiliti, kakor je usmiljenjavi vreden vsak otrok, kateremu starši niso zapustili blagega spomina za seboj.

Tone, ki se je ves tresel od razburjenja, se ni mogel pomiriti; odkriti je moral svojo žalost in svoje skrbi zvestemu sreču, ki bi ga imelo. Šel je k prijatelju Bricu; zakaj če bi bil sešest povedal, kaj se je zgodilo, bi njena jeza morda še njega zapeljala, in najbrž bi morala tudi nedolžna Jerica trpeti zato, kar je zagrešil svojevoljni brat.

XII.

Pri Bricu, kjer so bili takoj zvedeli, kam zahajata naša dva junaka, je bilo tudi slabo vreme. Janeza so uganjali vsi zlepa in zgrda, a ugnati ga niso mogli. Edinega prijatelja da ima, Gašperja, se je zagovarjal, in še k temu mu branijo, ko je že tako odljuđen; ali ni Gašper pošten človek? Sam stric Tone ga je vzgojil in teta Mana. Ali ne bo kmalu premožen posestnik?

"Vidva zapeljujeta eden drugega," se je jezila mati. Če bi Gašper ne šel v krčmo, bi ti tudi ne, kakor on ne brez tebe."

"Zdaj si ga zapomnite," se je hudoval oče, "da se vam ne bo smilil, ko bo vojak!"

Nič ni pomagalo opominjevanje; fant je le uhajal za Gašperjem, tako da sta se starša bala, da se bo tudi navadil pijače in pohajkovanja. Rozalka je bila za Križmanovim prijateljstvom slutila Lizo, se je domislila zdaj nevarne Reze.

"Ali mislite, da jaz ne vem, kaj vaju vleče k Rožmanu?" je očitala bratu. "Rezi je Gašper vseč; zato vaju vabi. Ti si pa za mešetarja. Nič ne taji! Ampak grdo je to!"

"Fanta premalo molita," je dejala Mana; "jaz tudi ne morem za vse opravljati. Obljubil sem že oba na svete Višarje. Ali kaj, ko nočeta iti! Spravi ju, če moreš! Zato pa je tako!"

Anka, ki ni ne slutila ne sumila nič hudega, je izkušala oba zagovarjati; prigovarjala pa je tudi goreče Janezu, naj ne jezi očeta, dokler se bo doma; kakor pri vojaki se bo potem gotovo kesal, in kaj šele, če bi mu oče umrl, preden se on vrne!

Tone je šel zamišljen čez pokopališče po peščenih, s travo zarastli poti mimo znanih svetih zasajenih in skrbno opletih grobov Gašperja in njegove žene tja na drugi konec, kjer je samevala zapuščenca gonila polomljenega Miha. Napis na križu je bil od dežja in snega izpran kakor v srcih ljudi spomin nesrečnega človeka. Tone se je ustavil ob grobu in izmolil očenaš za dušo umrlega; zdelo se mu je, da mu že vdanjaj ni prišel na misel. Potem se je obrnil proti Bricovi hiši.

(Dalje prihodnje)

PRI KITAJCU NA KOSILU

Kitajec pričakuje svojega gosta pred durmi svoje hiše in ga tam pozdravi s čudnimi ceremonijami. Z neštevilnimi globokimi pokloni in s polno pestjo las-kavih priimkov, v tem pogledu je Kitajec neizčrpen. V razgovoru stavlja sebe kolikor mogoče v ozadje in ne pozna hvaležanja in poveljevanja svoje osebe. Najbolj se pa čuva, da bi pripovedoval o svojih zasebnih razmerah. Že hiše same so zgrajene tako, da ne more prodreti noben radoveden pogled vanje. Stanovanjska zgradba je obdana z visokim zidom, okna so pa običajno obrnjena proti vrtu.

Prvo, kar nudijo gostu v kitajski hiši, so veliki večkrat zloženi mokri in vroči robci, ki izpuhtevajo paro. Sluge nanosijo cele kupe takih robcev in gost si s pravo naslodo z robcem briše svoje vedno znojno lice, otre roke in vsaj nekaj minut ne trpi od vročine.

Ob določenem času pripelje Kitajec svojo ženo. Z njo pridejo vsi otroci in tudi dojilja z dojenčkom. Vsi se vrste okrog gosta in služinčad neprestano "de-luje." Na lakiranih krožnikih prinašajo gostu vsakovrstne slaščice, pražene koščice solčnih rož in buče, razno sadje, zeleni čaj in včasih tudi toplo riževino.

Kadar je gost v hiši, sta gospodar in gospodinja oblečena v težko svilo.

Na Kitajskem mnogo dajo na posetnike, ki jih pri predstavljanju vedno izmenjavajo. Na posetnicah je napisano ime, poklic, kraj prebivanja in kratek življenjepis.

Pri mizi sedi gost vedno na levi strani gospodinje. Leva stran je na Kitajskem častna.

ZLOČIN BLAZNE ŽENE

V vasi Cibali pri Cataniji se je vaščanom zdelo sumljivo, da se njihov sosed, mizar Anton Cuče, že ves teden ne prikaže iz svoje hiše in so o tem obvestili karabinjerje. Ti so prišli in ker se na njihov poziv ni nihče odzval, so vdrli v hišo. Pred očmi se jim je razgrnil strašen prizor. Nesrečni Anton je ležal na hrbtu na postelji, trdno povezan preko rok in nog in pri njem je sedela njegova žena. Mizar ni dal od sebe nobenega znaka življenja. Ko so karabinjerji pristopili bliže, so videli, da je Anton mrtev. Žena je na vsa vprašanja odgovarjala zelo zmešano. Zaprta se je pred osmimi dnevi v hišo in ni hotela na trkanje sosedov odpreti vrat. Mislijo, da je žena, ki je bila pred letom dni odpuščena iz umobolnice, v napadu blaznosti navajala na svojega moža, ko je spal, in mu z vrvjo povezala roke in noge, da se ni mogel ganiti. Tako ga je pustila 8 dni in mu med tem časom ni dala nobene jedi in pijače. Končno je ubogi Anton v strašnem trpljenju umrl pred očmi svoje blazne žene.

ŽENO JE PRODAL

Policija v Charolles je v departementu Savne-et-Loire na Francoskem se bavi s posebnimi vrstami zakonskim sporom, ki je nastal v nekem ciganskem taboru. Nek cigan se je zagledal v ženo svojega tovariša. Šel je k nje-mu, mu priznal, da ljubi njegovo ženo in mu predlagal, naj mu proda svojo ženo za sto frankov. Zakonske mu ni možu, ki je svojo ženo dobro poznal, se je zdelala cena primerna in je ženo prodal. Nekaj dni nato je novi gospodar žene obžaloval nakup. Trdil je, da je postal žrtev usodne zmote, zakaj žena je silno oblastna in prepirljiva. Najrajši bi se je čimprej znebil. Poleg tega bi rad dobil nazaj 10 frankov. O tem predlogu pa

Sklede postavijo na sredjo male okrogle mizice in vsakdo zagrablji jed z lesenimi paličicami in jo nese ali takoj v usta, ali pa na izredno majhen krožnik, ki ga ima pred seboj. Spretnost Kitajcev pri jedi je občudovanja vredna. Nihče od Evropejcev se ne more naučiti, da bi po kitajsko "dostojno" jedel. Če je v hiši gost, tedaj obstoji jedilni list iz 18 do 30 raznih jedil. Med vsako pa je kratek odmor, da se lahko pokadi cigareta. Najraje pogoste gosta s tako zvano "Yannau šunko." Ta se nekaj let suši na soncu in postane trda kot železo. Mnogi Evropejci so si že nad njo potrli zobe. Posebnost pa so tako zvana "smrdljiva jajca." Jajca skuha, potem pa jih zakopljejo globoko v zemljo, tako da postanejo čez nekaj časa črna kakor oglje. Sicer je kitajski obed s tolikimi vrstami jedil za Evropejca res prava muka, vendar ta jedila niso tako strašna, kakor si predstavljamo. Kljub temu, da so vsa prirejena na poseben način, se ne more reči, da se Evropejcem te jedi gabiyo. Drugače pa je s kitajskimi cigaretami, ki so strašne. Tobaku je primešano žveplo, ki draži na kašelj in zapuša v ustih nekaj gorek okus.

Najstrašnejša pa je kitajska "godba," s katero postreže gospodar pri obedu. Nemogoče je prenesti tisto strašno srebanje, cmokanje, ki prekaša ropot pri žaganju drv, vzdihovanje in napihovanje, tako da dobi človek vtis, da se bo telo teh revežev naenkrat razletelo v kosce.

Na Kitajskem vse kadi. Pri nižjih slojih ženske celo več kakor moški. Celotno ženo z detetom na prsih sedi na hišnem pragu in kadi s pravo naslodo — pipo.

prejšnji zakonski mož ni hotel seveda ničesar slišati. Sto frankov bi že dal nazaj, ampak da bi vzel ženo nazaj — o tem ne more biti govora. Iz prepira se je razvil pretep, v katerega je kmalu posegel ves ciganski tabor in v katerem sta bila oba moža žene precej pokodovana. Policija je zaprla šest ciganov.

DOBROSROČEN PISMO-NOŠA

V nekem malem mestecu Argentine se je te dni dogodil nenavaden dogodek. Nek poštni nadzornik je dobil nekega pismo-nošo, ko je med svojo službo spal v svojem stanovanju. Da

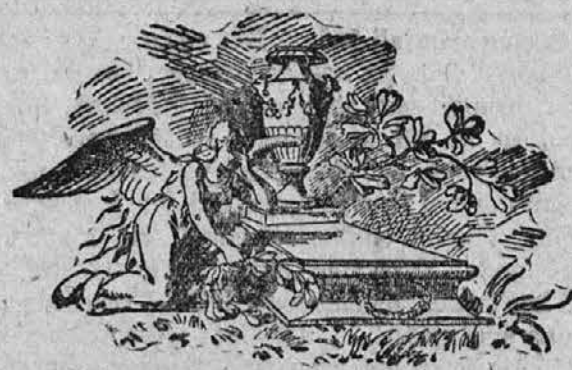
je spal, še ni bilo tako strašno, ker to se pač lahko vsakomur pripeti. Hujske pa je to, da je nadzornik našel v pismonošnem stanovanju cel kup pisem, ki je zavzemal precejšen del njegovega skromnega stanovanja. Ko je nadzornik videl toliko pisem, je mislil, da gre za tatvino denarja iz denarnih pisem ali pa za kako drugo manipulacijo. Toda na svoje največje začudenje je opazil, da so vsa pisma zaprta.

Pismonoša je odkrito priznal, da je že leto dni velik del pisem, ki bi jih moral raznesti okoli, nosil domov. Niti enega ni odprl, za nobeno se ni zanimal. Namesto, da bi hodil po stopnicah gori in dol, je raje pisma nesel domov in puščal tu skoro vso pošto. Ščasoma se je nabralo toliko pisem, da ni vedel, kam z njimi. Zanimiv je vsekakor njegov razlog, zakaj je to delal. Rekel je: "Poglejte, v pislih stoji navadno same neugodne vesti, bodisi računi, opomini, žalostne vesti itd. Mislim sem, da bom marsikomu prihranil žalost in razočaranje, če mu ne dostavim pisem. Gotovo je, da bi bili na ta način oškodovani oni, ki so imeli dobiti pisma z razveseljivo vsebino, toda teh je malo v primeri z onimi, katerim sem prihranil žalost." Ta filozofski dokaz je povzročil, da so se Argentinci bolj smejali, kakor pa jezili na dobrosrčnega poštarja, ki je na svoj izviren način hotel koristiti svojim sosesčanom.

LOČITEV ZAKONA NA OBROKE

Pariška policija je odkrila pisarno, ki se je bavila z ločitvami zakonov in se je posluževalo zlasti angleško občinstvo. Pisanje je posredovalo v teh ločitvah po mehiških zakonih. Po teh zakonih zado-stuje, če dokažeš, da te druga zakonska polovica "duševno" muči in smeš zahtevati ločitev. Tudi to zadoštuje, da živita zakonca šest mesecev vsakebi. Pariški urad je pošiljal tostvarne listine in protokole v Mehiko, a tamošnje oblasti so razsodile, da je zakon ločen in so svojo razsodbo poslale pismeno v Pariz. Cena: 100 angleških funtov. Na posebno željo je dovoljeval urad tudi plačila na obroke po približno 250 Din na mesec. Čim je bila izplačana polovica celotne vsote, sta prešla zakonca uradno (seveda mehiško) potrdilo, da sta ločena in sta lahko šla vsak po svoji poti.

Če nimate še radio aparata doma, kupite ga pri slovenskem trgovcu

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Globoko potrtega srca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je po večletni bolezni preminula 8. februarja naša nad vse ljubljena soproga, oziroma draga mati

MARY LEVSTIK

v starosti 48 let. Položena je bila k večnemu počitku 12. februarja na St. Paul pokopališču.

Najlepša hvala Mrs. Urh, Mrs. Malic, Mrs. Katarina Mlakar, Mrs. Jennie Stevanja, ki so jo obiskovale v bolnišnici in so ji stregle na domu do zadnje ure. Hvala onim, ki so jo prišli pokropiti in vsem, ki so čuli ob krsti ranjke ter jo spremlili k večnemu počitku.

Lepa hvala vsem darovalcem krasnih vencev, in sicer: Družini Anton Leustik, družini Jernej Perušek, družini Joseph in Rose Leustik, družini Andrew Zupanc, Mrs. Agnes Urh, družini Frank Ule, družini Josip Zele, A. & B. Box Co. Employees.

Za darovane sv. maše se lepo zahvaljujemo: Mr. John Leustik, Mr. Josip Leustik, družini Joseph Perušek, Mr. Frank Levstek, družini Jernej Perušek, družini John Cimperman, družini Joseph Širola, družini J. Sustarčič, družini Frank Klaus, družini Mary Centa, družini Anton Prijatelj, družini Anton Zakrajšek, družini Anton Arko, Mr. in Mrs. Gut, družini Frank Balis, družini John Balis, John Perko društvu WOW, št. 110, Slovenska Ženska Zveza, št. 10.

Lepa hvala Mr. Matija Klemen, Mr. Anton Gole za brezplačne avtomobile pri pogrebu. Iskrena hvala Rev. Slajetu za podeljene sv. zakramente in za opravljene cerkvene obrede. Ravno tako prav lepa hvala pogrebniemu zavodu Josip Zele in Sinovi za izvrstno vodstvo pogreba.

Če se je slučajno kakšno ime pomotoma izpustilo, se ravno tako iz srca lepo zahvaljujemo.

Ti pa, preljubljena soproga in blaga mati, počivaj mirno v zasluženem počitku. Prerano si se ločila od nas, toda mnogo si pretrpela na tem svetu, ter upamo, da sedaj uživa rajsko veselje nad zvezdami!

Žalujoci ostali:

John Leustik, soprog.
Mary in Louise, hčeri; William, sin.

Cleveland, O., 5. marca, 1930.

DA VAM
NE BODE
ŽAL
POZNEJE,
KUPITE
RADIO
STANDARD
IZDELKA

\$50.00

za vaš stari RADIO ali gramofon ako kupite
novi Standard 1930 Model

BOSCH
SCREEN GRID
RADIO

BOSCH RADIO IZDELKI OD \$193.00 KOMPLETNO Z TUBI

FRANK CERNE
CREDIT JEWELRY, RADIO & MUSIC HOUSE

6033 St. Clair Ave.

Phone Henderson 0465

ZA POPOLNO
ZADOVOLJSTVO
IN DA
RAZLOČNO
SLISITE
SLOVENSKI
PROGRAM
V NEDELJO
NA WJAY

Vesti iz domovine

PO 15 LETIH IZ RUSIJE

Veselite in žalost snidenja

Že večkrat je zadnje čase časopisje poročalo o veseljih in obenem pretresljivih slučajih, da so se vrtnili iz ujetništva v domovino vojaki, ki so bili pred petnajstimi leti kje na gališki fronti ujeti, odpeljani daleč v Sibirijo in ki so doma že davno bili proglašeni za mrtve. O podobnem takem slučaju poročajo sedaj iz Vojvodine.

Po petnajsti letih se je vrnil neki kmetski posestnik iz Čantavira pri Subotici. Pred tremi meseci je pobegnil iz Sibirije s tremi svojimi tovariši, katere vse je gnala v domovino ista želja, da bi zopet videli svoje starše in svoje. Tudi dni se je mož pojavil v Adi. Policiji se je mladi mož v strgani obleki in razdrapanih čevljih zdel sumljiv. Mož tudi ni imel nobenih dokumentov. Policiji je povedal, da mu je ime Ivan Varga, da je doma iz Čaruge ter da je bil leta 1915 poklican iz Čantavira k vojakom in da je bil petnajst let v ruskem ujetništvu. Mladega moža so odvedli v Čantavir, kjer so ga vaščani takoj spoznali. Njegovi starši so pa že leta 1917 odšli iz občine in nihče ne ve, kje so sedaj. Ivan Varga je moral nato na okrajno glavarstvo v Topolo, kjer so imeli časniki priložnost govoriti z njim. Varga jim je pripovedoval zelo zanimive stvari, med drugimi tudi to, da je v Sibiriji še vedno večje število vojnih ujetnikov.

Varga je bil 1915 leta 18 let star ter se je sam prostovoljno javil k vojakom. Dodeljen je bil honvedskemu pešpolku št. 29 v Velikem Bečkerek, s katerim je takoj odšel na fronto. V bojih v Karpatih so ga Rusi ujeli. Z več tisoč vojnimi ujetniki je bil odveden nato v Novi Nikolajevsk v Sibiriji, kjer je še sedaj več tisoč vojnih ujetnikov, med njimi znatno število Jugoslovancev. Vsi so že poročni in imajo družine, ne morejo pa oditi iz Sibirije, ker jim to branijo sovjetske oblasti.

Taki pa, ki zmerejo stroške potovanja, navadno pobegnejo. Varga in še trije vojni ujetniki Stefan Kolosvari iz Starega Bečaja, Franc Weiss in Anton Horvat iz Bele cerkve so sklenili meseca septembra lanskega leta zapustiti svoje žene in otroke in pobegniti v domovino. Tako so potovali vedno peš do Ukrajine ter so spotoma delali, da so si prislužili potrebnega denarja. V začetku januarja so prišli v Romunijo, ne da bi se le enkrat poslužili kakšnega prevoznega sredstva, železnice, ladje ali vsaj voza. Obleka in čevlji so se jim skoro popolnoma raztrgali. Morali so ostati dalj časa v Bukarešti, da so si zopet prislužili denarja in se nanovo opremiti. Na vsej poti ni nihče od njih zhteval kake legitimacije, dokler niso prišli do naše meje. Tam se je Varga ločil od svojih tovarišev, ki so odšli proti Beli cerkvi v Banat, sam pa je odšel v Ado, kjer so ga prijeli oblasti.

Varga pripoveduje, da bi se vsi vojni upetniki, ki se še nahajajo v Sibiriji, zelo radi vrtnili v domovino. Mnogi Vojvodinci izvršujejo v Sibiriji razne obrti, ne smejo se pa preseliti v noben drug kraj. Kdor skrivaj pobegne in ga dobe, je zelo strogo kaznovan. V Rusiji, pravi Varga, je zelo velika draginja in dobro gre samo tistim, ki so udani svojemu. Od leta 1917 dalje, ko je izbruhnila ruska revolucija, niso dobili vojni ujetniki od doma nobenih pisem več, tako, da so bili brez vesti iz domovine.

O podobnem slučaju poročajo tudi iz Sedmograške. Ključavničar Ivan Nagy iz Braševa je bil leta 1914 ujet na gališki fronti ter so ga njegovi svojci

pogrešali 16 let, ne da bi prejeli od njega najmanjšo vest. Sedaj je pisal domov ter je sporočil, da je s tremi tisoč vojnih ujetnikov na poti v domovino. Proti koncu tega meseca bodo že na Sedmograškem. Nagy je bil med tem že proglašen za mrtvega in njegova žena se je poročila v drugič ter ima že velike otroke. Nagy je tudi sporočil, da se je tudi on oženil v Sibiriji. Sam pravi, da ga to ne ovira, ker mora po sedanjih sovjetskih zakonih postaviti ženo v Rusiji. Na Sedmograškem pričakujejo z veliko napetostjo vrnitev teh vojnih ujetnikov.

Taki slučajni se dogajajo po 16 letih! Za marsikoga so ljudje že mislili, da leži mrtve kje na galiških poljanah, pa se je vrnil sedaj v domovino. In marsikdo je še pogrešan in svojci mislijo o njem, da je že davno mrtve. Kdo ve, če se ne bo lepega dne spet pojavil v domovino. Mnogokje v veselje in radost, mnogokje pa v zadržano in žalost. Da, 16 let človeškega življenja pomeni zelo mnogo!

Suhi Krajini—napredka! — Mesto cestnega načelnika za sodni okraj Žužemberški je odložil g. Anton Porenta, župnik v Hinjah. A g. Porenta si je v dobi dveh let postavil trajen spomin. Saj je v tem kratkem času zgradil dva nova mostova čez reko Krko, enega v Zagradcu in enega v Šmihelu. Oba imata betonske nosilce in leseno konstrukcijo. V tem času je tudi zgrajena štiri kilometre dolga cesta Hinje-Smuka, ki je za Suho Krajino velikanskega pomena. Prestavljen je tudi klanec na cesti v Ambrusu. Tudi ceste, ki so bile že v skrajno slabem stanju, so dobile drugačno lice. Gospodu bvišemu načelniku vsa čast! Upamo, da bo tudi novi načelnik g. Karel Lavrič iz Žužemberka vreden naslednik svojega prednika, ki bo tudi v trgu Žužemberk preskrbel nov most, ker je sedanji skrajno slab.

Žužemberški grad je gotovo eden izmed najznamenitejših v Sloveniji. Velik del slovenske zgodovine je v tesni zvezi s tem gradom, čigar lastniki so bili pogosto kranjski deželni glavarji. Pisatelj Detela je opisal en dogodek iz tega gradu v povesti "Takšni so." Zidava sama kaže vse znake od romanske do baročne dobe. Mogočne trdnjavske stolpe in orjaško

obzidje je dal sezidati cesar Ferdinand leta 1533, potem, ko je bil 1529 odbit napad na Dunaj in je pričakoval novega napada Turkov. Žužemberk naj bi jim zabil prehod po krški dolini. Grad je seveda zapuščen, streha se ruši in zidovje dobiva vedno nove rane. Ali res ni nobenega sredstva, da bi ta prezanimiv zgodovinski spominke rešili popolnega razsula? "Če se ti spominki," med njimi žužemberški grad, "porušijo, bodo spominjali preteklosti." Tako smo slišali nedavno po radiju. Nas pa bodo to zanamci po pravici obsojali, da smo dopustili razpasti tako znamenito stavbo s skoraj tisočletno zgodovino.

Suha Krajina pošilja svoje vodno silo v Zagradcu, električni tok, v mesta in vasi tja pod Ljubljano do Škofljice, a sama, izveniški Ambrusa, je še v temi. Nima električnega toka, nima vodovoda. Če par tednov ni dežja, že po kozjih potih v kranjske hribe ropotajo sodi, ki vozijo umazano Krko kot edino pitno vodo v Suho Krajino. Slišijo se govornice, da se bo v kratkem zidala nova električna centrala na Dvoru. Da bi se to že skoraj zgodilo, in da bi elektrika zasvetila po vsej Suhi Krajini!

Elizabeta Malgai, posestnica in gostilničarka v Trbovljah je v starosti 59 let umrla po dolgi bolezni.

HUMOR NA LONDONSKE KONFERENCI

Ker na londonski razorožitveni konferenci časniki nima pristopa k sejami, se, češ, nočeš, morajo zanimati za druge stvari, ki so vsaj v zvezi s konferenco.

Tako so n. pr. časniki razširili vest, da je glavni vzrok spora med Anglijo in Ameriko vprašanje osrednje kurjave. Ker v dvorani, kjer konferenca zboruje, ni osrednje kurjave, se delegati drenjajo okrog peči. Ker pa jih more samo deset stati naenkrat okrog peči, morajo ostali zmrzovati. Seveda je to časnikiška "raca," s katero so se časniki masčevali nad diplomati, ker jih ne puste k sejam.

Posebno Američani dajejo največ gradiva za take "race" in zlasti njihove tipkarice, ki so oblečene po najnovejši modi s kožuvinastim plaščem in z briljantnim prstanom na roki. Časniki so poskušali, da bi vsaj od njih dobili kak "interview," toda one so v tem oziru še bolj skope kakor njihovi šefi. Zlobni časnikiški jeziki so za

to razširili vest, da je ameriška vlada svoje tipkarice samo zato tako lepo oblekla, da bi jim za vezala jezike.

ČUDODELNI ZDRAVNIK

V nekem malem mestecu na Češkoslovaškem živi Adolf Pietka, "čudodelni" zdravnik. Njegova posebnost je ta, da mu ni treba niti videti bolnika. Dosti mu je, če se mu prinese odtis ali pa črtež desne bolnikove roke. "Doktor" Pietka drži potem nad njim nihalo s steklom, mrmra nerazumljive besede, potem pa se s tem nihalom približa stekleničicam z zdravili in glej čudo, nihalo samo pokaže, katero zdravilo potrebuje dotični bolnik. Ta čudodelni zdravnik pravi, da vsaka črta na roki odgovarja gotovemu organu, iz katerega izhajajo tajstveni "radio" žarki, katere zna on s pomočjo svojega instantnega sistema prenesti na ono stekleno nihalo, ki točno pokaže, katero zdravilo rabi bolnik. Lahkoverni ljudje mu seveda nasedajo kakor muhe. Oblasti ga ne preganjajo, ker še ni nikomur škodil s svojimi "zdravili" in pa ker ne sprejema sam honorarja.

MUSSOLINI IN GA. SNOWDEN

Mussolini je nedavno v nekem angleškem listu objavil svoje nazore o ženah. Pohvalil je njihovo moralno moč, njihov pomen za družino in s tem za vso državo, za politiko pa da žena ni žena, pravi Mussolini, ne ustvarja, ampak samo posnema, cele v modi, kjer moški rišejo vzorce. Poleg tega so žene zelo zgovorne in rade klepečejo. Nicesar ne znajo zamolčati in zato se jim ne more zaupati bodočnost človeštva.

Ženi angleškega finančnega ministra Snowdena pa Mussolinijevo mišljenje o ženskah ni všeč. Zato mu v istem listu odgovarja, da v angleškem parlamentu ni niti enega moža, ki bi se povzpelo do trditve, da žena manj razume o politiki kakor moški. Res se ne da ugovrjati, da je prva in glavna naloga žene materinstvo, vendar se je žena tako na znanstvenem polju izkazala kakor moški. Italijanski tisk pripominja, da angleški časopisi odobravajo mišljenje gospe Snowdenove. Kako bi se pač drznili nasprotovati tej bojeviti dami.

MEKLENBURŠKA VEŠČA

V mali meklenburški vasi Kroepelinu je na neki kugi umi-

rala živina in vsa zdravila niso pomagala. Teda j so vaščani uslišali mesarja, ki je kot strokovnjak že več mesecev trdil, da je živina uročena. Imenoval je neko kmetico, ki jo je baje obsedla večča: od njenega pogleda je živina obolela. Občinski možje so zbrali med seboj potrebni denar in so iz mesta Rostocka naročili vedeža, ki bi naj napodil večšo. O polnočni uri je prišel umetnik kuhati na križišču dveh cest neka zelišča

in mrmrati čudne besede. Preplašeni kmetje so od daleč videli, da je nenadoma iz teme pred ogenj planila črna zakrinkana žena. Pokleknila je pred vedežem in prosila odpuščanja, a potem je zajahala metlo in izgnila med oblake. Več prič je sodnji pripovedovalo o tem prizoru. Vedež je dobil za plačilo 50 mark in štiri gnjati. Od tedaj je na vasi postalo vse mirno in tu di "obsedena" ženska ni več kvarila živine s hudim pogledom.

dom. Žalibog pa so zvedeli sodniki o tej zadevi. Obsodili so mcsarja in vedeža radi sleparstva na večjo globo. Dobro, pravijo kmete, a zakaj ne erkne nobeno živinče več?

Dva butlegerja ubita v Chicagi v prepiru

Chicago, 5. marca. Na zapadni strani mesta sta bila danes ubita dva moška, ki sta bila napadena z revolverji in noži v prepiru radi prodaje pijače.

Big, Roomy, Comfortable
Lee
UNION-MADE
Work Shirts
Special Value at

Imamo polno zalogo blaga na jarde, spodnjo in vrhno obleko za žene, moše in otroke, kakor tudi razne druge potrebščine. Kupite sedaj in prihranite si denar. — Se priporočam

JOHN ROŽANC
SLOVENSKA MODNA TRGOVINA
15721 Waterloo Rd.

Vaš dimnik in vaši plinovi računi

Če kurite s plinom v vaših furnezih za premog, je mogoče, da je 30% do 40% vašega računa plinovi družbi plačanega za gorkoto, ki se izgubi skozi vaš dimnik.

Porabite to neporabno gorkoto in plinov račun se bo izdatno znižal. Razvozljaj je jahak. To je

SCIENTIFIC GAS ECONOMIZER

Scientific Gas Economizer predstavlja malo investicijo, ki plačuje velike dividende letno in zmanjša plinove račune, poleg tega vam da več enakomerne gorkote, in boljše gorkoto.

Mi pregledamo popolnoma brezplačno vašo kurilno napravo, in bomo prenašali, koliko gorkote potratite. Potem vam sporočimo, za koliko vi lahko zmanjšate svoj plinov račun in kaj vas bo stala premenjava. Odločitev je pa odvisna od vas.

Vse, kar vam bomo mi povedali, temelji na zdravem inženirstvu, in na naši 20-letni izkušnji v plinovi kurjavi. Nikake obveznosti od vaše strani.

The Scientific Heater Company

MAIN 5456

2100-2200 SUPERIOR VIADUCT

CLEVELAND, OHIO

Izdelovalci: Plinovi perilnih sušilcev, furnezev na plin, plinovi peči za garaže in Scientific Gas Economizer.

THE OLD HOME TOWN

TAJNOST LJUBOSUMNEGA VOJVODE

Spisal GABARIOU

za "Ameriško Domovino"
A. ŠAPEC.

"Oh," je zaklical Norbert obupno, "on mi ne verjame, on misli, da sem kriv. Prisegam ti pri vsem, kar mi je svetega, da sem glede tega tako nedolžen, kakor najnedolžnejše dete."

Stari sluga je melanholično pomajal z glavo.

"Seveda, seveda," je rekel, "a zdaj je na naju dveh, da rešiva čast rodbine Samrus. Če bi se zgodilo, da nastane kako sumničenje, zvalite vso krivdo na moje rame. Jaz se bom branil in zagovarjal na način, ki bo še bolj potrdil mojo krivdo. Kakšna razlika pa je, kako in na kak način umrje ubog človek, kakršen sem jaz, toda vse drugače je z vami. Vi —"

Norbert je obupno vil roke; prav ta skrajna zvestoba starega služabnika mu je dokazovala, kako trdno je veroval v krivdo njegovega zločina. Pravkar je hotel spet pričeti dokazovati staremu Jeanu svojo nedolžnost, ko se je v prvem nadstropju zaslalo glasno zapiranje nekih vrat.

"Pst," je rekel stari sluga; "nekdo prihaja, ki naju nikakor ne sme videti šepetajoča med seboj, kakor dva zarotnika. Hitro, pojdite gor in umirite se, čim prej vam je mogoče. Prosim vas, varujte čast svojega imena, ki je v skrajni nevarnosti."

Ne da bi zinil besedico, je Norbert ubogal. V bolniški sobi je ležal samo njegov oče, ob čigar postelji je sedel eden služabnikov. Ko je ta videl vstopiti mladega gospodarja, je vstal. "Zdravila, ki jih je zdravnik zapisal, so dospela," je rekel služabnik. "Dal sem jih že vojvodi in zd se mi, da so mu dobro deli."

"Norbert je porinil k postelji naslanjač in sedel. Od tu je mogel videti in opazovati očetov obraz.

Koprena, kijedozlajzastirala Norbertove oči, se je raztrgala. S perfektno bistrostjo duha je slišal glas svojega očeta, ki ga je svaril, da je ženska, ki jo on ljubi, samo navadnospletkarka in zarotnica, kateri je samo za njegovo ime in premoženje. Takrat so se mladeniču te besede zdele skoro bogokletne, toda sedaj je izprevidel, da so bile resnične. Kako to, da ni poprej opazil, da je bila Dijana ljubezna samo hlimba, samo dobro igrana vloga, ki jo je igrala dotlej, dokler ga ni pripravila do tega in do te njegove nesreče, ki je prišla zdaj nad njegovo glavo? Ni vsa nesramna zločinska igra, ki jo je igral Daumon, ni bila zdaj Norbertu nič več s sedmimi pečati zapečatena knjiga. Ona, v kateri je videl čistega in nedolžnega angela, ni bila nič drugega kakor navadna sozarotnica brezvestnega lopova Daumona. Ko je raznetila njegovo Norbertovo jezo in sovraštvo do skrajnih mej, mu je potisnila v roke steklenico s strupom. Norberta je zmrazilo po hrbtu, ko se je spomnil vsega tega, in njegova nekdanja vroča ljubezen do Dijane, se je izpremenila v sovraštvo.

Končno je pričela skozi okno prodirati jutranja zora, in Norbert je utrujen in telesno in duševno zlomljen zadremal v naslanjaču nemiren san. Ko se je prebudil, je videl ob očetovi postelji stati zdravnika. Ko je zdravnik opazil, da se je Norbert prebudil, je takoj stopil k njemu, rekoč:

"Rešili mu bomo življenje." Doktorjevo prerokovanje se je uresničilo, kajti še istega večera se je mogel vojvoda pregibati v postelji, naslednjega dne pa je zajel nekak nerazumljivih besed, pozneje pa je zahteval hrano. Toda njegove želje

lečne volje ni bilo več; njegov obraz je izgubil svoj odločen izraz, njegovo oko je ugasnilo in ni več plamtelo moči in ponosa. Bilo je jasno, da ne bo mogel vojvoda nikoli več uveljaviti svojega čudovitega intelekta, ki je izvajal na vse svoj vpliv in povzročal, da se mu je pokorilo vse, kar je bilo v njegovi bližini.

Zdaj šele je Norbert izprevidel vso globino nesreče, ki je zadel njega in njegovega očeta. In ko mu je Jean povedal, da je bil med tem v gradu gospod de Puymandour, ni videl Norbert v tem obisku ničesar drugega, kakor migljaj Previdnosti.

"Volja mojega očeta naj se zgodi do zadnje podrobnosti," je rekel Norbert sam sebi, in brez odloga je sedel k pisalni mizi in pisal gospodu de Puymandouru, naj se oglasi čimprej mogoče na njegovem gradu, ker upa, da nesreča, ki je zadelo rodbino de Šamdusa, ni izpremenila njegovih načrtov.

X. POGLAVJE

Strelišče iz jasnega

Kakor minar, ki položi dinamit v mino, zbeži in si poišče varstva pred eksplozijo, tako je Dijana naglo odhitela domov po svojem obisku pri Daumonu. Tekom večerje je komaj izgovorila besedo in le z največjo težavo je spravila dol nekaj grižljajev. K sreči pa nista ne njen oče ne njena mati opazila njene raztresenosti. Tistega dne sta namreč njena roditelja prejela pismo, da je njiju sin, v čigar bodoči blagor sta žrtvovala Dijano, nevarno zbolel v Parizu, kjer je živel razkošno življenje. Zato se roditelja nista začudila, ko je takoj po večerji Dijana dejala, da odide v svojo sobo, češ, da ima glavobol. Ko je bila Dijana sama v svoji sobi, je olajšalo vzdihnila. Toda počivat ni legla, temveč je odprla okno, se naslonila s komolci na podoknice ter se zadržala v noč.

Pričakovala je, da bo Norbert prav gotovo podvzel kak poizkus, da jo vidi ter da ji bo na ta ali oni način sporočil, mu je li njegovo dejanje uspelo ali se je izjalovilo.

"Treba bo potrpeti," si je rekla. "Kajti do jutri popoldne ne morem ničesar izvedeti."

Toda kljub samozatrevanju, da mora biti potrpežljiva, je naslednjega dne Dijana takoj zjutraj odšla v vrt, kjer je sedla na mesto, odkoder je bil razgled na cesto, vendar nihče se ni prikazal. Ob treh popoldne ni mogla nič več prenašati te negotovosti in odšla je k Daumonu, od katerega je menila izvedeti kaj novega. Toda tudi tam ni izvedela ničesar, kajti Daumon sam je bil v skrbeh ter ni pretekle noči niti očesa zatisnil. Daumon ji je mogel povedati samo to, da je bil prejšnjega večera zdravnik pri starem vojvodi, ki umira, nato pa jo je ostro pokaral, ker ga je obiskala.

"Kaj hočete," je rekel, "dokazati vsemu Bevrnu, da sva vi in jaz Norbertova pomočnika in sozarotnika?"

"Kaj mislite s tem?"

"S tem mislim, da če vojvoda ne umrje, smo izgubljeni. Če pravim 'mi,' mislim s tem samo sebe, kajti vi, kot plemičeva hčerka, se boste srečno izvili, dokim bom moral jaz plačati za vse."

"Toda rekli ste, da je učinek takojšen."

"Rekel sem tako, ker sem takoko mislil. Ah, če bi prej nekoliko bolj premislil, to stvar! Vendar upam, da ne pričakujete, da bi vtaknil glavo v zanjko, ne da bi pri tem s prstom mignil. Branil se bom in obdolžil vas. Jaz sem pošten človek in sem bil sa-

mo vaša lutka. Iz mene ste naredili svoje orodje; vaš lepi Norbert je bedak, toda svojo krivdo bom moral vseeno poplačati."

Ko je čula te nezaslišne žalitve, je Dijana vstala, da bi ga ustavila, toda on jo je kratko presekjal:

"Nikar me ne ustavljajte, zakaj v tem trenutku ne morem izbirati svojih besed, ko čutim, da mi rezilo giljotine visi nad glavami kakor Damoklejev meč. Prosim vas samo to, da odidete od tukaj in da se nikoli več ne prikazete."

"Kakor želite. Toda to bom sporočila markiju de Šamdusu."

"Pustite zdaj Norberta pri miru," je dejal Daumon. "Če mislite to storiti, je prav vseeno, če greste in vprašate, kako je teknil vojvodi strup."

Daumonove besede niso ničesar izdale pri Dijani, ki je raje hotela tvegati vse, kakor pa še dlje ostati v tej strašni negotovosti. Z zaničevalnim pogledom je odšla od Daumona, da ukrene, kar se ji zdi prav.

Po Dijaninem odhodu je tudi Daumon začutil potrebo, da izve, kako stvari stoje, in odšel je k vdovi Roulo, odkoder je poslal njeno hčer Franco v grad, s pretezo, da naj iztirja nekaj denarja, katerega je Daumon posodil svojočasno nekemu vojvodovemu služabniku. Daumon je deklico tako pretkano poučil, da ni imela niti najmanjšega pojma, kakšna je pravzaprav svrha te njene poti. Daumon ni bilo treba dolgo čakati, kajti že za pol ure se je deklica vrnila.

"Nu," je rekel Daumon, "ali je vrnil moj denar?"

"Ne, gospod; žal mi je, da vam moram povedati, da nisem dotičnega služabnika niti videla."

"Kako to? Kaj ga ni več v gradu?"

"Niti tega vam ne morem povedati. Odkar je namreč stari vojvoda zbolel, so velika grajska vrata zaprta in zdi se, da je stari gospod blizu smrti."

"Pa nisi nič slišala, kaj mu je?"

"Ne, gospod. Kar sem vam povedala, sem izvedela od nekega hlevarčka, ki je govoril z mano skozi železne palice vrat, toda, preden je mogel izreči deset besed, je bil že stari Jean pri vratih, ki je fanta zapodil."

"Kaj misliš Jeana, vojvodovega zupnika?"

"Da, njega mislim," je odgovorila deklica, "in povem vam, da je bil zelo jezen. Pokaral je fanta ter mu ukazal, naj se izgubi v hlev, nakar me je vprašal, kaj želim. Povedala sem mu, da imam neko naročilo za služabnika Mekenita, toda preden sem mogla nadaljevati, me je on prekinil z besedami: 'Njega zdaj ni tu; oglasiš se lahko čez mesec dni.'"

"Neumnica, ali je to vse, kar si povedala glede Mekenita?"

"Ne popolnoma, zakaj rekla sem, da ga želim videti. Nato pa me je Jean prav sumljivo pogledal in vprašal: 'Pa kdo te je poslal sem, moja mala vohunka?'"

"Res? In kaj si ti odgovorila?"

"I, kaj? Povedala sem, da ste me vi poslali."

"Da, da, prav si storila."

"In nato si je stari Jean podrgnil z dlanjo brado, me ostro pogledal in strogo rekel:

"Tako, torej od Svetovalca si prišla? Oh, zdaj mi je jasno in vidim vse, toda prav tako bo videl tudi on v bližnjih dneh."

Ko je Daumon čul te dekličine besede, je čutil, da so se mu zašibila kolena. Vse nadaljnje vpraševanje pa je bilo zdaj prekinjeno z navzočnostjo gospoda de Puymandoura, ki je bil na potu v grad. Daumon je torej odločil Franco in sklenil, da počaka povratka tega gospoda, od katerega je upal kaj več izvedeti. Ker je vedel, da se grof Puymandour ne bo tako kmalu vrnil, je odšel Daumon proti domu spodobične Dijane, v upanju, da jo morda kje sestane. Sreča mu je bila mila, kajti ugledal jo je v vrtu. Svetovalec je stopil k vrt-

ni ograji, pogledal deklico in rekel:

"Gospod Norbert mu ni dal dovolj močne doze. Vojvoda je močan kot konj, toda nič zato; če bo ostal pri življenju, bo vse svoje življenje bebec, in mi smo dosegli s tem prav toliko, kakor če bi umrl."

"Ampak čemu mi Norbert nič ni piše in ne pošlje nobenega sporočila?" je vprašala Dijana.

"Zato, ker ima vendar nekoliko zdrave pameti v glavi. Kako pa veste, da ni okoli njega kakkega pol ducata špijonov? Morate pač potrpeti in čakati."

Dijana in Daumon sta čakala nadaljni teden, toda o Norbertu ni bilo nobenega življenjskega znaka. Dijana je trpela v strašni goniji in dnevi so šli s svinčnimi koraki naprej. Končno je napočila nedelja. Dijanina mati je šla k jutranji maši ter naročila hčerki, naj gre slednja s svojo služkinjo k veliki maši ob desetih. Dijana je bila zelo zadovoljna tega materinega odloka, ker je upala, da bo ob tej priliki videla Norberta. Toda v svojem upanju je bila razočarana. Ko je Dijana stopila v cerkev, se je sveto opravilo že pričelo; opazila pa je takoj, da je bila klop, v kateri sta običajno sedela vojvoda in njegov sin, prazna. Deklica je mehanično sledila božji službi in je komaj opazila, ko je končno stopil duhovnik na prižnico.

Ta trenotek je bil za prebivalce Bevrna, vedno razburljiv, kajti vedeli so, da bodo zdaj slišali ženitbene oklice. Duhovnik je pogledal s prižnice po vernikih, se odkašljal, potegnil iz rokava robc, ter se useknil, končno pa vzel iz brevirja listek papirja.

"S tem oklicujem," je pričel, "poroko —" tu je naredil kratek premolk, in med napetim prisluškovanjem vernikov, je nadaljeval: "... gospoda Louisa Norberta, markija de Šamdusa, mladoletnega in edinega zakonkega sina Cezarja, vojvode de Šamdusa, in njegove žene, Izabele de Barnaville, in Ane Marije Pauzolet, mladoletne, zakonske hčere Rene Avgusta Pauzoleta, grofa de Puymandoura, in nje-

gove žene Zofije Staplet, ki sta oba župljana te župnije."

Dijani je bilo, ko je čula ta oklic, kakor bi jo bila zadela strela iz jasnega neba in njeno srce je skoro prenehalo utripati.

"Kdor ve za kak zadržek, ki bi utegnil zadržati to zvezo, se poziva, da istega pove, in sicer pod kaznijo izobčenja."

Kakšna ironija je ležala v teh besedah! Gospodična Dijana je vedela za več kot en zadržek. Po-

lastila se je je neodoljiva želja, da bi vstala in zaklicala:

"Nemogoče je, da bi se ta poroka izvršila, kajti Norbert je pred Bogom moj mož in on je vezan name z najmočnejšo vseh vezi, z vezjo zločina."

Toda z veliko silo in voljo duha je ostala mirna na svojem sedežu, dasi ji je bil obraz mrtvaško bled. Končno je duhovnik odšel s prižnice spet pred oltar, odkoder je zapel "Ite missa est," nakar je pričelo ljudstvo vreti iz cerkve. Dijana je odšla s svojo služkinjo iz cerkve. Ko je prispela domov, je prihitel k nji neki služabnik, ki je rekel:

"Oh, gospodična, takšna ne-

sreča! Oče in mati vas pričakuje. To je res grozno."

Dijana je odhitela k roditeljem. Njen oče in mati sta sedela drug poleg drugega, in videti je bilo, da sta zelo potrta. Dijana je stopila proti njima in tedaj je njen oče vstal in jo objel.

"Ubogi otrok! Moja draga hčerka!" je rekel. "Ti si zdaj vse, kar nama je še ostalo."

Njiju sin je namreč umrl, in to novico sta izvedela ob času, ko je bila Dijana pri maši. S smrtjo svojega brata je postala zdaj Dijana bogata dedinja, ena najbogatejših daleč na okoli. Če bi se to zgodilo teden dni prej, tedaj stari vojvoda gotovo ne bi nasprotoval orbortovi poroki ž njo in njej se ne bi bilo treba nikoli zateči k temu zločinu. To je bila več kot ironija usode; to je bil manifest kazni razžaljenega božanstva. Dijana ni potočila niti solze nad smrtjo svojega brata. Njene misli so bile še vedno pri Norbertu in pri onem strašnem oklicu, ki ga je čula v cerkvi. Kaj naj pomeni ta nagel odlok in ta hitra ženitev?

Mladenka je čutila, da na dnu vsemu temu nekaj leži, in sklenila je, da mora to dogniti, pa naj stane, kar hoče. Kaj se je primerilo na gradu? Ali je stari vojvoda, kljub nasprotnemu Daumonovemu prerokovanju, okrevaj? Ves dan je preživela v takem razmišljanju in čutila je, da bi bilo vse spet dobro, če bi mogla videti Norberta, pa bilo tudi za eno samo minuto. Ali ni imela dovoljnega dokaza, kak vpliv in moč izvajata nad njim, ko je par njenih besed zadostovalo, da jestopil napotstrašnega zločina? Na vsak način ga je morala videti, in to brez odloga. Danes pridobljeni dan, bo vreden pozneje celo leto. Sklenila je, da se bo te noči napotila na grad. In res, kmalu po polnoči, ko je v njenem domu vse spalo, se je iz tihotapila pri stranskih vratih iz hiše. Načrt, kako naj najde razžaljenega božanstva. Dijana ni potočila niti solze nad smrtjo svojega brata. Njene misli so bile še vedno pri Norbertu in pri onem strašnem oklicu, ki ga je čula v cerkvi. Kaj naj pomeni ta nagel odlok in ta hitra ženitev?

(Dalje prihodnjic.)

THE PLAIN DEALER
gledišče NARODOV

NUDI

"URH, GROF CELJSKI"

od Viktor Parma

OPERA V TREH DEJANJIH

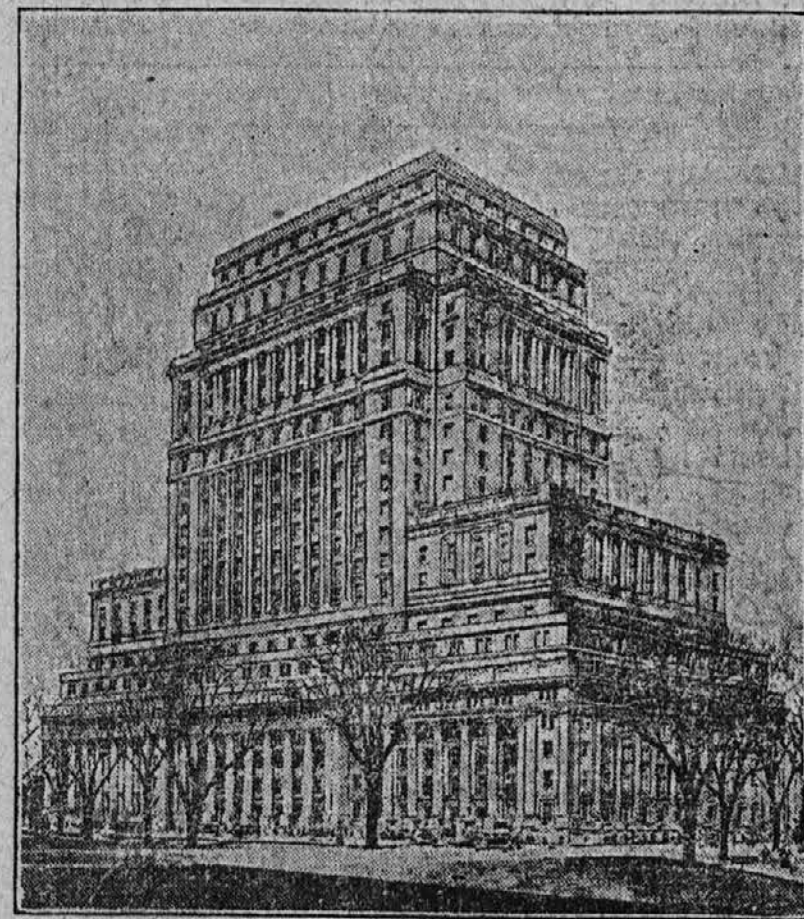
ki jo vprizori slovensko pevsko društvo ZARJA v malem gledališču
mestnega avditorija

V NEDELJO, 9. MARCA, OB 8:15 ZVEČER

Vstopnina \$1.00 in \$1.50

BERITE O TEM VSAK DAN V NARODNEM LIŠTU

THE PLAIN DEALER - JU

SUN LIFE ASSURANCE COMPANY OF CANADA
A TOWER OF STRENGTH

1929

New Assurances paid for	654,451,000
An Increase of \$213,207,000	
Assurance in force, (net)	\$2,401,237,000
An Increase of \$504,322,000	
Total Income (net)	172,857,000
An Increase of \$28,110,000	
Surplus earned during the Year	42,863,000
Payments to Policyholders and Beneficiaries	69,174,000
Surplus and Contingency Reserve	72,807,000
An Increase of \$5,869,000	
Total Liabilities	495,390,000
(Including paid up Capital)	
Assets, at December 31st, 1929	568,197,000
An increase of \$79,239,000	

Rate of Interest earned on mean invested assets 7.02%

The high rate of dividends allotted to participating policy holders continued and the special dividend on maturing policies extended and increased.

WE PAY 5½% ON THE FUNDS LEFT ON DEPOSITS OR ON DIVIDENDS

SUN LIFE ASSURANCE
COMPANY OF CANADA

FRED S. ROSS, manager

MICHAEL TELICH, slovenski zastopnik.

1260 LEADER BLDG.

Tel. Main 3656